

SLOVENSKI NAROD.

Imaja vsak dan zvečer izjemni nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po pošti, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za Nemčijo celo leto 28 K. Za vse druge dežele in Ameriko celo leto 30 K. — Na naročbo brez istodobne vpošiljanje naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterstopne pošte vrste po 14 h, če se oznanila tiska enkrat, po 12 h, če se tiska dvakrat in po 10 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knafovih ulicah št. 3. — Upravnštvo naj se blagovoljno pošilja naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari. —

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnštva telefon št. 85.

Krvava junaštva nemških dijakov v Gradcu.

Italijani imajo obljubo, da dobe v najkrajšem času svoje vseučilišče. Ta okolnost je vzbudila zopet slovensko dijaštvo, da je povzdignilo svoj klic po naši stari kulturni zahtevi, da se da tudi nam Slovincem vseučilišče. Graško jugoslovansko dijaštvo je sklicalo torej v nedeljo zvečer zborovanje, ki je bilo od jugoslovanskih dijakov polnoštevilno obiskovano. Različni govorniki so poudarjali naše stališče napram italijanski univerzi. Soglasno se je izreklo mnenje, da nimamo ničesar proti ustanovitvi italijanske univerze, da se pa odločno zavarujemo proti temu, da bi se ta ustanovila v avstrijskem Primorju. Zaeno se je poudarjalo, da mora vlada skupno z italijanskim vseučiliškim vprašanjem rešiti tudi našo najvišjo kulturno zahtevo. V imenu tostranskih Hrvatov se je zahtevalo priznanje izpitov zagrebske univerze v Cislitvaniji.

Da bomo podpirali Slovinci tudi češko zahtevo po drugem vseučilišču, je jasno. Posebno je razburilo zborovalce poročilo, da piše rektor graške univerze članke, ki naj bi pomirili nemško in italijansko dijaštvo na našo kožo. Obesiti je namreč dal pred par dnevi na tabli v vestibulu članek iz »Neue Frei Presse«, v katerem se poziva Nemce in Italijane, naj nastopajo skupno proti Slovanom. Bila je za deputacijo pri rektorju Hildebrandu, ki je zahtevala, naj odstrani Slovence žaljiv nabitek. (Dal je namreč celo proti Slovanom hujšajoče stavke rdeče podčrtati). Rektor je deputacijo kratkoma zavrnil, da on nabije, kar hoče in da to Slovincem nič ne briga. Vsi tedaj dogodka in vsled nujnosti položaja, je sklenilo jugoslovansko dijaštvo na tem zborovanju, da napravi v ponedeljek ob 11. uri korporativen pohod na univerzo, kjer naj bi posebna deputacija raztolmačila rektorju naše zahteve in ga prosila, naj da jugoslovanskemu dijaštvu za popoldne na univerzi dvorano, kjer bo na akademskih tleh razpravljalo naše kulturne zahteve.

Bilo je torej v ponedeljek ob 11. uri. Preko 200 jugoslovanskih dijakov je korakalo v četverstopnih lepo urejeno in mirno na vseučilišče. Ko pridejo na akademična tla, je bila že vsa univerza od nemških dijakov zasedena in vrata v vestibul zaprta.

Ker so hoteli Jugoslovani dostojno demonstrirati, so zahtevali od buršakov, naj puste njihovo deputacijo k rektorju. Ti so zahtevi ugodili in deputacija je šla na rektorat. Njegova magnificenca je sprejel deputacijo na hodniku pred rektoratom. Deputacija tega nekavalirskega čina ni hotela opaziti, ampak je mirno in odločno predložila svoje zahteve. Rektor ji je seveda vse a priori odklonil. Rekel je v zadevi nabitka, da ga še ne odstrani, ker si ne pusti ničesar izsiliti. Dvorane pa na akademskih tleh ne more dati, ker sploh ne pusti, da bi se na graški univerzi razpravljalo bodisi o italijanski, bodisi o slovenski univerzi. (Poudarjamo, da je ravno ta rektor dal nemškemu buršakom na razpolago še ta dan avlo, ker se je razpravljalo o italijanski in tudi o slovenski univerzi). Deputacija se je napotila zopet k svojim kolegom, da jim poroča o svojih neuspehih. Komaj je izpregovoril predsednik deputacije par besedi v slovenskem jeziku, zadonel je huronski krik nemškega dijaštva, katero se je do tedaj z različnimi elementi že potrojilo. Klici »Heil«, »Abzug«, »hier wird nicht windisch gesprochen«, so tako polnili ozračje, da se ni slišala ni ena beseda poročevalca deputacije. Ko so Nemci zapele »Die Wacht am Rhein«, jim je jugoslovansko dijaštvo odgovorilo s »Hej Slovani«. Slovanstvo dijaštvo se je nato polagoma obrnilo in pevače skozi Zinzendorffgasse in Brandhofgasse proti lokalom društva »Tabor«, kjer naj bi se vršilo protestno zborovanje, da menda edino slovenskim akademikom ni dovoljeno na akademskih tleh razpravljati o akademskih zahtevah. Temu pohodu so sledili nemški dijaki z velikanskimi gorjaci, ves čas zmerjaje z najlepšimi priinki iz nemško-nacionalnega slovarja. Velika množica graškega občinstva se je z zadovoljstvom naslajala na teh kulturnih izbruhih. Policija, katere je bilo nekoliko čudovito malo, je z zanimanjem opazovala vse dogodke. Ko so Jugoslovani prikorakali v ozki ulici do vežnih vrat društva »Tabor« in so prve vrste Jugoslovancev izginile v veži, so planili nemški dijaki z nasprotnih strani ulice (imeli so namreč zasedene vse izhode iz teh ulic) na ostale, ter jih začeli s svojimi gorjaci neusmiljeno pretepati. Oni Jugoslovani, kateri so bili že v veži, so to opazivši, hoteli iti tovarišem na pomoč, toda sedaj se je čutila policija poklicano poseči vmes. Dala je namreč siloma zapreti vežna vrata in notri zaprti dijaki so morali one-

možno poslušati, kako je po njihovih maloštevilnih kolegih zunaj divjal tevtonski furor. Policija je še nadalje olajšala delo nemškemu buršakom, ker je siloma razkropila Jugoslovane, katere so potem nemške tolpe nemoteno nabijale. Vse vrvenje se je polagoma preselilo na glacijs. Tam je bilo več jugoslovanskih dijakov občutno ranjenih. Nekega slovenskega dijaka so tako tolkli po glavi, da je na mestu padel in omedlel. Kar nijo leci, kateri so ta dan smatrali za svoj dan, so pokazali ravno ob ti priliki, kako visoko stoji kranjska nemška kultura. Ko sta videla kar nijo leci v Ahtschin svojega ljubljanskega sosesčana onesveščenega na tleh, sta ga začela neusmiljeno obdelavati. To je bilo celo policiji preveč, potegnili je sablje in celo z golimi sabljami komaj ubranila, da ga niso na mestu ubili. Kolegi so ga prenesli v bližnjo vežo in ga potem izročili zdravniškim rokam. Policija je sicer nekaj teh sirovih tičev aretirala, ali na zahtevo njihovih kolegov, češ: »lassen's ihn aus, er ist ja ein Deutscher«, jih je zopet izpustila.

Tudi ljubljanskega Ahtschina, katere je s štileto m drezal osamljene Slovence, je policija na zahtevo njegovih kolegov izpustila. V tem zadnjem tepežu je bilo poleg dveh težko poškodovanih, lahko ranjenih nad 40 Jugoslovancev in razrezanih mnogo sukenj. Jugoslovani so se popolnoma razkropili in se sestali v svojih društvih. Množica, po teh činih navdušena, je jadrjala v Leonhardstrasse, kjer je do ene popoldne oblegala hišo, v kateri ima društvo »Triglav« svoje prostore. S tem je bila demonstracija končana.

Značilno za moralčno kakovost nemškega dijaštva je, da so z navdušenimi Heil-klici pozdravljali voz, v katerem so peljali Slovinci svojega težko ranjenega tovariša.

Bridke besede nam silijo pod pero, toda sedaj ni časa jadikovati. Slovenski dijak, ki je popolnoma brezpraven na nemških univerzah in na milost in nemilost izročen nemški akademski drhali, naj povzdigne svoj glas in zastavi vse svoje moči rešitvi našega vseučiliškega vprašanja. Rojaki v domovini, zlasti pa naši poslanci, nas pa podpirajte v tej kulturni težnji. Mi smo pripravljeni na vse: slovensko vseučiliško vprašanje se mora rešiti zaeno z italijanskim!

pošti. Tam je imel svoj agitacijski lokal in tja so mu prinašali brzojavna sporočila o izidu volitev v posamičnih občinah. Pred krmo je stala velika množica ljudi, ki jih je izid volitev posebno zaradi tega zanimal, ker so v slučaju zmage imeli zagotovilo, da plača novi poslanec več sodov vina.

Sum in hrup je bil velik in ljudje so dr. Brnota neprestano oblegali. Vzlic temu je znal Brnot ohraniti svojo hladnokrvnost. Nič ni dvomil, da zmaga, dasi se je moral brviti na več frant. Tako gotov je bil tega, da se je v duhu že pripravljval na govor, s katerim se je hotel, čim bo dognan izid volitve, predstaviti toposkim volilecem kot njihov poslanec.

Tudi Marko Košan je bil ta dan prihital v mesto, da vidi volilno gibanje in bo pričal Brnotove zmage. Nekaj časa se je sukal okrog volišča, potem je obiskal Brnota v krčmi »Pri pošti« in se je končno zalezel na okrajno glavarstvo, kjer je s komisarjem Pettegom gledal skozi okno na gnečo volileev in na včasih resne, včasih smešne prizore, ki jih rodi nasilna agitacija.

Petteg ni hotel iti volit. Razpoloženje njegove žene je bilo v zadnjih tednih tako, da je začel nekaj slutiti o njenem razmerju z dr. Brnotom. Očitno se ni upal nastopiti. Bal se je

za svoj zakonski mir, bal se je, da bi mu znala žena povedati resnico in da bi prišlo do škandala in še najbolj se je bal dr. Brnota.

Povedal je Marku, da je vlada političnim uradnikom zaukazala, naj ostanejo popolnoma nevtralni in da se vsled tega ne udeležijo volitve. Na tihem je upal, da dr. Brnot pri volitvi propade in prav srčno si je želel, da se ta njegova nada uresniči. V tem slučaju bi že dobil priliko, se dr. Brnotu maščevati, naj mu je že res izneveril ženo ali ne. Za slučaj, da dr. Brnot zmaga, je bil pa tudi odločen, da zatre vsa grenka in bridka čustva, ki so mu navdajala srce, ker si ni hotel nakopati nasprotstva državnega poslanca lastnega okraja.

Enakih misli glede volitve, kakor okrajni komisar pl. Petteg, so bili ta dan še različni drugi možje, čeprav so se pridno sukali okrog Brnota in se zanj tudi pošteno trudili. Župan toposki, notar, prvi kaplan, in še različni drugi bi bili vsi radi sami postali poslanci in bi bili v ljubosumnosti, ki jih je ta dan morila, prav radi videli, da bi dr. Brnot podlegel.

Poročila z različnih občin so prihajala počasi. Vsaka brzojavka je vzbudila novo vznemirjenje, zdaj veliko veselje, zdaj strah. Brnot je imel seveda natančno sestavljen pregled volileev za vsako občino. Vedel

Krvave demonstracije v Pragi.

Praga, 30. novembra. Nemški burši so danes na Prikopih znova izzvali velike demonstracije, ki so imele krvave posledice. Ker so demonstrantje metali na policaje kamenje, so se policaji na konjih zagnali med množico ter divje sekali s sabljami na vse strani. Nekemu 15letnemu dečku so razklali glavo, nekemu starejšemu možu pa desno lice. Kri je tekla takorekoč v potokih. Nad 15 oseb je bilo nevarno ranjenih.

Boj za italijansko vseučilišče.

Rim, 30. novembra. Jutri se bo razpravljalo v parlamentu o interpelaciji zaradi dogodkov na dunajskem vseučilišču. Pri tej priliki je pričakovati hrupnih demonstracij proti Avstro-Ogrski. — Včeraj je bil velik protestni shod, ki se ga je udeležilo nad 15.000 oseb. Shod je protestiral proti dogodkom na dunajskem vseučilišču. Brezobzirno ostro proti Avstro-Ogrski, posebno proti Nemcem je govoril znani irendatar posl. Barzilai. Tudi v Milanu, Padovi, Florenci in Palermu so bili včeraj veliki protestni shodi zoper dogodke na Dunaju.

Dunaj, 30. novembra. Italijanski poslanci so priobčili izjavo, da smatrajo za samo ob sebi umevno, da predloži vsekakor še sedanje ministrstvo parlamentu zakonski načrt za ustanovitev italijanskega vseučilišča.

Ogrski ministri na Dunaju.

Dunaj, 30. novembra. Ministrski predsednik dr. Wekerle je prišel včeraj z vsemi ogrskimi ministri razen bolnega Kossutha v Schönbrunn k cesarju čestitat k jubileju. Nato je dr. Wekerle poročal vladarju o položaju in tekočih zadevah. Končno je konfiriral dr. Wekerle z ministrom baronom Aehrenthalom o znanjem položaju, posebno na Balkanu.

Zopet kulturni boj na Ogrskem.

Budapešta, 30. novembra. Glasilo klerikalne stranke poziva katoliške po celi deželi, naj nikjer ne podpisujejo državnih poročnih matrik ne kot poročenci in ne kot priče. Obenem so tudi poslanci ljudske stranke priobčili izjavo, da ne bodo v bodoče ne kot stranka in ne kot priče podpisali državnih matrik. Katoliške pozivajo, naj sploh ne podpisujejo državnih matrik, ker daje zakon državljanom prosto voljo, da ma-

trike podpisajo ali pa ne. S tem se je uprizoril znova takozvani kulturni boj.

Dogodki na Balkanu.

Italija in Rusija na Balkanu. Pariz, 30. novembra. »Matin« poroča, da sta Italija in Rusija sklenili pogodbo, ki jamči za medsebojno varstvo njunih interesov na Balkanu. Obe državi sta se tudi zedinili glede složnega postopanja na balkanski konferenci.

Iz Srbije.

Belgrad, 30. novembra. Kralj Peter je popolnoma ozdravel ter je danes prisostvoval slavnostnemu obedi, ki so ga priredili na čast novemu italijanskemu poslaniku Bardliju.

London, 30. novembra. »Observer« je priobčil razgovor s srbskim prestolonaslednikom, ki se kaže še vedno zelo bojevitega. Prestolonaslednik je izjavil, da je večmilijonski srbski narod pripravljen umreti. Prestolonaslednik želi, naj bi se okupirani deželi postavili pod vrhovno nadzorstvo Turčije.

Bolgarsko turška pogajanja.

Carigrad, 30. novembra. Z izmenjavo zapisnikov so se končala bolgarsko-turška pogajanja. Veliki vezir predloži te zapisnike ministrskemu svetu. Bolgarski pooblaščenici so se že vrnili domov.

Novo bojne ladje za Turčijo.

Carigrad, 30. oktobra. Vojno ministrstvo je izdelalo načrt za nabavo novih bojnih ladij. V prihodnjih osmih letih se bo v ta namen izdalo 1.071.600.000 K. V proračun za prihodnje leto se v ta namen postavi nad 50 milijonov K.

Razmerje med Italijo in Srbijo.

Belgrad, 30. novembra. Predsednik srbske skupščine Jovanović je poslal predsedniku italijanske zbornice sledečo brzojavko: »V sedanjem resnem položaju, ki se nahaja v njem srbski narod in ki grozi njegovi bodočnosti, nahajam jaz s tovariši v skupščini veliko tolažbo in vir upanja za končno zmago naše pravice v spominu na junaške čine, ki jih je do prinesel italijanski narod za časa, ko si je priboril svojo svobodo in narodno edinstvo. Prešinjeni novega navdušenja, doseči zmago za svojo narodnost, takšno zmagoslavje, ki je dovedlo Italijo do največjega napredka na vseh poljih moderne civilizacije, povzdigamo naša srca ob zgledu italijanske zgodovine. Prosimo Vas, gospod predsednik, blagovolite izročiti italijanski zbornici najsrčnejše pozdrave srbske skupščine in odkrito-

del, da bi imel zopet izredne zasluge, če bi Brnot bival kot poslanec na Dunaju.

V krčmi je zavladala tihota. Tudi na trgu pred hišo se je kmalu razvedelo, da je ožja volitev skoro gotova, morda pa da Brnot celo propade.

»V hribih mora dobiti vsaj 200 glasov večine, če naj bo izvoljen, a če ne dobi polovice vseh glasov, je izgubljen.«

Tako so si šepetaje pripovedovali ljudje. Eni so se zaburjali in zabavljali, drugi so bili potrti, zopet drugi so se začeli razgubljati, sodeč, da Brnotu ni pomagati.

Hribovski občini, iz katerih je še manjkalo poročila o izidu volitve, nista imeli brzojavne zveze z mestom, od katerega sta bili oddaljeni več ur. Brnot je bil poslan v ti občini dva izurjena agitatorja, ki sta ju spremljala dva kolesarja, da bi pravčasno prinesla v mesto rezultat volitve.

Teh dveh kolesarjev je zdaj vse čakalo. Vse občinstvo se je na trgu razpostavilo tako, da je moglo pregledati cesto vodečo v hribe. Tudi dr. Brnot je stopil na prag krčme in se z ostrimi pogledi oziral po cesti. Težko je že čakal. Negotovost ga je bolj trpinčila, kakor bi ga bolel poraz. Gotovosti je hotel imeti, makar bi bila zanj še tako neprijetna in mu podrla vse njegove nade.

LISTEK.

Na rodnih tleh.

Povest; spisal Fr. Rant.
(Dalje.)

V.

Od dneva svoje zaroke je bil dr. Stanko Brnot neprestano na nogah. Njegov volilni okraj je obsegal več sodnih okrajev. Ko si je enkrat zagotovil sodni okraj toposki, je razširil svojo agitacijo tudi po drugih okrajih, kjer je bil osebno manj znan. Prepotoval je vse okraje, obiskal vsa župnišča in vse šole, priredil v vsakem večjem kraju shod, govoril, zabavljal, obetal in dajal za pijačo ter sploh vse storil, kar mora storiti človek, ki hoče postati ljudski zaupnik. Uspehe je dosegel, a naporno je bilo to delo in tudi drago. Toda dr. Brnot se je tolažil, da si zagotovi z izvolitvijo mandat vsaj za šest let in prepričan je bil, da bo ta čas zadostoval za uresničenje tistih njegovih namer, ki jih je doslej v trenutku izrednega razpoloženja razkril, četudi le deloma »tjučen v domovini«, Marku Košanu.

Končno je prišel dan volitve. Brnot se je v družbi svojih ožjih somišljenikov utaboril v krčmi »Pri

srčne želje za blaginjo kraljevine Italije in italijanskega naroda." Predsednik italijanske zbornice Marcora je odgovoril na brzojavko sledeče: "Zelo so me ganili izrazi simpatij, ki ste mi jih poslali, in žurim se, da vam, cenjeni gospod predsednik, poljem svojo zahvalo in zahvalo svojih tovarišev z gorečo željo, naj bi bil srbski narod srečen."

Črnogorske čete na hercegovinski meji.

Kotor, 30. novembra. Iz Cetinja se poroča, da so čete, ki jih je vlada oborožila, že odšle na hercegovinsko mejo.

Ministrska kriza v Srbiji.

Belgrad, 30. novembra. Dr. Milovanović je bil včeraj pri kralju v avdijenci ter je takoj nato vložil svojo demisijo. Posledica je bila, da je celokupno ministristvo podalo demisijo.

Napetost med Avstrijo in Turčijo.

London, 30. novembra. Vplivni angleški časopisi sodijo zelo resno o balkanski krizi. "Times" poroča, da je napetost med Avstro Ogrsko in Turčijo zelo kritična.

Demonstracije pred sodiščem, (Dalje.)

Obtoženec: Povedati moram, v kakem položaju sem bil tedaj, ko sem bil aretiran. Bil sem gotovo kolikor toliko prepleksen. Mati je jokala in mislil sem na svojo soprogo, če se ji kaj pripeti. In povedati moram še nekaj, česar prej nisem povedal. Ko sem stal pri Wratschku, sem videl, kako so aretirali nekega Verčiča in Tkaleca, kako so ju metali po tleh in tepli. Svetnik Wratschko je šel gledat in mi potem rekel, da so delali z njim kot živine! In ko sem bil sam aretiran, sem mislil: sedaj se pa more meni zgoditi kaj takega. Bil sem tako prepleksen, da sem se komaj zavedal. Tega zapisnika nisem prej prebral, izvedel sem ga šele po dr. Furlanu. Tajnik Bulovec mi je sam prinesel vode, spil sem je kake tri ali štiri kozarce, predno je spravil kaj iz mene. Tu se vidi, koliko je vreden ta zapisnik.

Predsednik čita dalje ta zapisnik in uradno opombo, v kateri je zabeležena izpovedba vratarja justične palače o tedanjem vedenju orožnika, popolnoma enako, kakor je izpovedal obtoženec.

Predsednik: Potem ste se zgledali dne 22. septembra pri sodišču in zahtevali, da se vaša na zapisnik dana izpovedba izpopolni. Zadnjikrat pa ste isto potem zahtevali dne 25. septembra.

Dr. Neuperger: Konstatiram, da je obtoženec dvakrat vzdražaval prvi zapisnik, tudi pozneje, ko vendar ni bil več razburjen.

Obtoženec: To je bilo le par dni pozneje. Tedaj me je spomin toliko zapustil, da nisem niti vedel, da sem bil v družbi s Pustom.

Dr. Furlan: Ali orožnik ni potem, ko je vaša mati pristopila, zavpil »proč«, ali kako?

Obtoženec: Da, zavpil je »s pot!«

Dr. Furlan: Koliko časa se je vse to godilo?

Obtoženec: Bilo je to momentano. Komaj sem povedal stražniku, je stopil zraven orožnik in me prijel za roko. Preteklo je v tem komaj 15 do 20 sekund.

Dr. Furlan: Ali ni orožnik, ko vam je zažugal in rekel: »Jaz vam bom že pokazal«, to takoj potem tajil?

Obtoženec: Da! Ko sem se takoj na te njegove besede obrnil in vprašal vratarja in njegovo soprogo, ali sta slišala in sta mi oba potrdila, je takoj tajil, da bi bil rekel to. Vratar in njegovasoproga pričata to.

Dr. Furlan: Ali niste opozarjali svojega brata, da naj se v slučaju kakega poziva, da naj se ljudje razidejo, takoj odstrani?

Obtoženec: Da! Brat me je vprašal, ali naj bi šel na protestni shod. Rekel sem mu, da sicer potrebno ni, ali če gre, naj bo zelo previden, ako bi prišlo na ulice do zapovedi, da naj se ljudje razidejo. V takem slučaju naj se takoj odstrani; ljudje namreč ne vedo, da je to pregrešek, ako ne ubogajo takega poziva.

Predsednik da nato poklicati priče. Orožnika Šifrer in Spitzer se odzoveata s »hier!«

Albin Brgant, mestni policijski stražnik prispeže.

Predsednik: Poznate dr. Pegana?

Priča: Da!

Predsednik: Vi ste dne 20. septembra vodili patroljo?

Priča: Da!

Predsednik: Odkod ste prišli na Marijin trg, kjer je stal dr. Pegan?

Priča: prišel sem po Sv. Petra cesti s patroljo dveh orožnikov in treh vojakov 27. pešpolka. Nato smo začeli pri Prešernovem spomeniku razganjati ljudi, ki jih je bilo veliko

tamkaj. Orožnik je rekel, da moramo spraviti ljudi stran.

Predsednik: Ali je kdo rekel ljudem, da naj se razidejo?

Priča: Rekli smo jim opetovano, ali zbirati so se zopet začeli pri Bahovčevem voglu in začeli vpiti »barabek«. Slišal sem nato besede: »der mit dem Halbeylander!«, nakar sta skočila tja orožnika moje patrolje, ki sta nekoga aretirala ter ga odpeljala po Miklošičevi cesti. (Slučaj »Zupančič«. — Poroč.) Za orožnikoma so odšli tudi vojaki in tudi jaz sem že storil par korakov v Miklošičevo cesto, kar slišim, da me nekdo pokliče: »Gospod stražnik!«

Obrnem se in zagledam g. dr. Pegana ter vprašam: »Kaj pa je?«

Dr. Pegan mi pravi: »Prosim, povejte vojakom, da ne bodo mahali s puškinim kopitom!« Jaz sem mu odgovoril: »Saj nisem nobenega videl. Grem pa za njimi in jih bom opozoril!«

Komaj sem se obrnil proč, ni bilo dve minuti, pa sta prišla dva orožnika od Hauptmanna sem, in sem slišal reči dr. Pegana: »Kaj pa hočete od mene?«

Obrnil sem se in rekel orožniku, ki je prijel dr. Pegana: »Saj ni ničesar naredil! To je dr. Pegan!«, nakar mi je odgovoril orožnik: »Je že dobro! Tega bom že jest!«

Mislil sem si, da je dr. Pegan morebiti prej kaj naredil. Šel sem nato za vojaki in vprašal, če je res kdo mahal s puško, nakar mi je vojak Glöckel povedal, da ga je nekdo zadel s kamnom, da je zato udaril s puško. Ali dogodek pri aretaciji se je izvršil tako hitro, da nisem mogel najti besed, kaj bi rekel orožniku.

Predsednik: Ali so ljudje ubogali, ko ste rekli, da naj gredo proč?

Priča: Da! Pa so se drugod zopet zbrali.

Predsednik: Ali je bil dr. Pegan v množici?

Priča: Tedaj je bila zraven samo ena ženska. Potem so pač prišli ljudje gledat kakor vselej, če kdo govori s stražnikom. Bilo je to v onem voglu pri frančiškanski cerkvi.

Dr. Neuperger: Ali ste že šli proč, ko se je vršil oni dogodek?

Priča: Naredil sem kvečjemu dva koraka in se ozrl proti Prešernovemu spomeniku.

Dr. Furlan: To je bilo isti moment: vi ste nehali govoriti, obrnili proč in se takoj zopet obrnili nazaj.

Priča: To je bilo »anscva!«

Dr. Furlan: Ali je mogoče, da bi se bil med tem časom vršil ves oni pogovor med dr. Peganom in orožnikom? Ko ste se obrnili, je orožnik že držal dr. Pegana za roko!

Priča: Ni mogoče? Držal ga je že za roko.

Dr. Furlan: Ali je mogoče, da bi se bilo toliko govorilo?

Priča: Ne! Bilo je tako hitro, da nisem mogel najti besedi!

Dr. Neuperger: Zakaj pa prej niste povedali tako?

Priča: Saj sem povedal! Kar je res, je res! Povedal sem, kakor je bilo v resnici!

Dr. Neuperger predlaga, da se prečita prva izpovedba.

Predsednik čita zapisnik: (Dne 20. septembra zvečer sem prišel z dvema orožnikoma in tremi vojakmi tudi do Marijinega trga. Eden teh vojakov je baže, in kakor mi je to pozneje sam povedal, tudi res zamahnil s kopitom puške proti nekemu, ker je, kakor mi je potem povedal, čutil na roki udarec. Dr. Pegan je stal s svojematerjonekje v bližini, ne med množico. Stopil je kmeni in me prosil, naj opozorim vojaške, da ne bi s kopitom mahali po ljudeh. Med tem je moja patrolja prišla malo naprej, tako, da sem sam z dr. Peganom zaostal. Naenkrat prideta dva druga orožnika, od teh eden takoj dr. Pegana prime in mi reče približno: »Le pustite, bom že jaz z njim napravil.« Jaz se nisem hotel z žandarmerijo spustiti v kak razgovor in sem šel za mojo patroljo in še slišal, kako je dr. Pegan orožnika vprašal: »Kaj pa hočete od mene,« nakar ga je odvedel.

Nadaljevanje 19. okt. S pričo Albinom Brgantom se konfrontuje priča Janez Šifrer. Albin Brgant pove priči Janez Šifrer enako, kakor je zapisano v tem zapisniku in pristavi: »Dr. Pegan me je poklical, tako, da sem se nazaj vrnil, ter je dr. Pegan stoji v družbi svoje matere z menoj govoril.«

Janez Šifrer pove: Jaz ostanim pri svoji prejšnji izpovedbi: Dr. Pegan je prišel iz množice k meni in mene prosil, da naj vojaka opozorim. Takrat je pristopil šele stražnik. To ni res, da bi bil dr. Pegan med pogovorom s stražnikom aretiran. Jaz sem dr. Pegana potem vpričo stražnika opozoril, da naj gre nazaj, kar pa ni storil.

Albin Brgant nato: Zadnja točka Šifrerjeve izpovedbe ni resnična. Orožnik je stopil k nama z dr. Peganom, ko sem z njim govoril in se približno izrazil, kakor sem to izpovedal pri prvi zaslišanju.

Dr. Furlan: Ali ste imeli vtisk, da dr. Pegan ni hotel proč iti? Ali je bila Miklošičeva cesta polna ljudi?

Priča: Ne!

Predsednik obtožencu: Ali vi niste tedaj povedali orožniku, da ste govorili s stražnikom zaradi vojaka, ki je mahal s kopitom?

Obtoženec: Ne! Povedal sem šele pozneje v stražnici v justični palači.

Janez Šifrer, orožniški postajevođa, prej v Kočevju, sedaj v Doberpolju, prispeže.

V predpreiskavi je izpovedal sledeče: Jaz in orožnik Spitzer in štirje vojaki 27. pešpolka smo prišli skozi Wolfve ulice na Marijitrug. Tam sem dobil ukaz kot voditelj patrolje, da naj razkropim množico, ki je bila zbrana na tem trgu pri Sv. Petra cesti. Pozivljal sem vnovič, da naj se umakne, množica je to storila, nato pa pristopi dr. Pegan k meni in mi reče, naj opozorim enega vojaka, da naj s kopitom puške ne maha okoli sebe. Rekel sem mu, da bodem to že storil, da pa se naj on sam tudi umakne. Temu pozivu pa se ni odzval vkljub temu, da sem ga opetovano opozoril in mu napovedal zato aretacijo. Dr. Pegan je bil takrat 5 do 6 korakov od množice stran.

Nadaljevanje pri c. kr. okrajni sodnji dne 10. oktobra v Kočevju. Jaz se sklicujem na svojo izpoved pred c. kr. deželno sodnijo v Ljubljani in ji dostavim: Jaz sem imel strogi ukaz od predstojnikov orožništva, zabraniti, da se ljudje ne zbirajo po ulicah. Na Marijinem trgu mi je dal neki nadporočnik 27. pešpolka še poseben ukaz, da razkropim tam zbrano množico. Med to sem zapazil dr. Pegana, katerega tedaj nisem poznal, že predno smo nastopili proti množici. Stal je spredaj in sem zadobil vtisk, da se je množica po njem ravnila. Na moj ukaz se je umaknila množica in tudi dr. Pegan. Kmalu je pa ta stopil proti meni in mi rekel, da naj opozorim vojaka zraven mene, da naj ne maha s kopitom puške. Odgovoril sem mu, da ga bodem opozoril, da pa naj se on (dr. Pegan) umakne. Nato je zahteval dr. Pegan od mene, da vojaka zapišem in rekel, da preje ne gre nazaj. Nato opozoril sem ga več kot trikrat v »ime postav«, da naj se umakne nazaj. Vedno je odgovoril, da ne gre, in zahteval, da opozorim vojaka. V istini vojak, katerega ne poznam, ni mahal s kopitom puške, marveč je le dal puško na ramo. Ko je množica, ki je bila kakih 20 korakov od nas orožnikov in vojakov oddaljena, videla, da se dr. Pegan ne odstrani od mene, je prišla na kakih pet korakov bliže k nam in vpila: »pfui žen-damerijak«. Ker sem videl, da se množica noče odstraniti zgolj radi tega, ker se je dr. Pegan z menoj spustil v besedičenje, sem dr. Pegana, ki se ni hotel odstraniti, v imenu postav aretiral. Med potjo mi je rekel dr. Pegan, da mi bo že pomagal, ako ga ne spustim. Dostavil je, da je bil že aretiran, pa so ga izpustili. Peljal sem dr. Pegana po daljši poti na sodnijo, ker je bila krajša pot po množici zasedena.

Pripomniti moram še, da so tedaj, ko je bil dr. Pegan pri meni stal, prileteli kamni iz množice na patroljo in sem bil jaz od enega kamna na desnem kazalcu poškodovan. Poškodba je danes še nekoliko vidna.

Predsednik: Kje ste bili 20. septembra?

Priča: Na Marijinem trgu, kjer sem imel povelje ljudi razganjati. Ljudi je bilo veliko.

Predsednik: Ali vas je bilo več?

Priča: Dva orožnika in vojak. Neki nadporočnik, ki je imel svoj »cug« na Marijinem trgu, mi je rekel, naj vzamem tri vojaške in razkropim množico na Sv. Petra cesti. Šel sem tja in orožnik Spitzer ter sem glasno pozval množico: V ime postav, nazaj! Množica se je umaknila, k meni pa je pristopil dr. Pegan in rekel: »Opozorite vojaške, da ne bodo mahali s kopitom!« Rekel sem mu: »Bom že naredil, to je naša stvar! Vi se odstranite!« Ljudje so začeli metati kamenje in en kamen je mene zadel. Opozoril sem nato dr. Pegana, naj se hitro odstrani, a ta se ni hotel. Opozoril sem ga že prej med ljudstvom in potem še večkrat.

Predsednik: Dr. Pegan pravi, da ni slišal, da bi bili rekli, da naj se odstrani.

Priča: Molči!

Predsednik: Ali ni bil stražnik zraven?

Priča: Ne!

Predsednik: Ali niste slišali, da vam je stražnik rekel: To je dr. Pegan!

Priča: To je bilo potem. Prej nisem vedel, kdo je.

Nadsvetnik Polec: Kje se je vršil dogodek?

Priča: Na voglu pri Urbanu!

Predsednik: Dr. Pegan pravi, da pri onem vrtu pri frančiškanskih stopnjicah.

Priča: Ne, na trotoarju pri Urbanu.

Obtoženec: Nočem očitati priči krive izpovedbe, ali vendar tu se mora motiti!

Predsednik: No, stražnik? Priče Bergant: Nires! Ni bilo na voglu pri Urbanu, temveč pri frančiškanskih stopnicah!

Dr. Furlan: predlagam, da vsaka priča posebej na lieu mesta pokaže, kje se je vršil ves prizor.

Dr. Furlan: Ali je dr. Pegan stal pred ali za množico?

Priča: Pred množico!

Dr. Furlan: Ali je bilo kaj ljudi na voglu pri Urbanu?

Dr. Neuperger zafrkljivo: Na voglu ne!

Dr. Furlan: Gospod državni pravdnik menda zna toliko slovenski, da razume to.

Priča: Na vogalu so bili ljudje.

Dr. Furlan: Torej, na katerem voglu je bilo?

Priča: Ni bilo na voglu, bilo je sredi ceste!

Jako zanimiva je postala razprava v sledečem, kajti pokazala je, kakih »čudnih« pomočkov je bilo treba, da bi se rešilo iz zagate orožnika Šifrerja, v katero je zašel vsled svoje »prenagljenosti«. Orožniška ovadba je bila vložena dva dni pozneje, potem ko je časopisje že javno obravnavalo celo stvar in je bilo orožniško poveljstvo tako prisiljeno, storiti svojo »dolžnost«. Ovadba bi se sicer ne bila najbrž niti vložila in celo stvar bi se bilo potlačilo, če bi bilo le mogoče, kar posebno jasno kaže dejstvo, da se je celotna morala izgubiti sprejemnica, ki jo je dobil orožnik Šifrer v jetnišnici, oddavši dr. Pegana. Šifrer je sam priznal, da ni oddal na svojem pristojnem mestu te sprejemnice in aktom priložena sprejemnica ni prava, kajti na njej je podpisana Varšek, ki niti navzoč ni bil tedaj in dr. Pegana je sprejel paznik Jeglič, kar je vedno pripravljen izpričiti. Treba je torej bilo res »čudnih« manipulacij, da se reši Šifrer.

Dr. Furlan: Kdaj ste vložili ovadbo?

Priča: Ovadba je bila vložena dva ali tri dni pozneje. Jaz sem moral takoj zopet v službo, nisem sam spisal ovadbe.

Dr. Furlan: Kje je pa sprejemnica? Ali je priložena aktom?

Predsednik išče med akti in najde sprejemnico, podpisano po Varšku.

Dr. Furlan pojasni celo stvar, kakor zgoraj povedano.

Dr. Neuperger: Kaj ima ta stvar opraviti tu, saj ni v nobeni zvezi s tem slučajem. To so samo nepotrebnosti čenčarje!

Med poslušalci navzočih odvetnikov se polasti silna razburjenost vsled te žalitve zagovornika!

Dr. Furlan preide s prezirom preko te žalitve ter nadaljuje: Ali ste dobili izkaznico?

Priča: Sem jo dobil!

Dr. Furlan: Vaša dolžnost je predložiti sprejemnico predstojeci vam oblasti. Kako to, da ste izgubili ravno to izkaznico?

Priča: Molči!

Dr. Furlan pojasni, da dr. Pegana ni prevzel na sprejemnici podpisani Varšek, kateri niti navzoč ni bil tedaj, temveč Jeglič.

Priča je sicer dobil sprejemnico, ali ta je morala izginiti, ker priča ni mogel povedati povoda, zakaj je obtoženca aretiral, kar je storil edino v svoji veliki razburjenosti.

Obtoženec: Najboljši dokaz za orožnikovo razburjenost je to, da niti njegova imena ni prav napisal. Povedal sem mu parkrat, da sem Vladislav, a napisal je Karel, in kot tak sem tudi v jetnišničnem zapisniku.

Predsednik: Prej ste rekli, da ste bili tedaj tako razburjeni, sedaj se pa spominjate tako dobro!

Dr. Neuperger posmehljivo: Da, da!

Dr. Furlan predlaga še enkrat izvršitev lokalnega oglada.

Dr. Neuperger: Protestiram že sedaj proti temu predlogu.

Predsednik izjavi, da se bo o predlogu sklepalo pozneje.

Dr. Furlan: Zakaj ste peljali obtoženca po Prešernovih ulicah, mimo »Slona«, po Dunajski cesti?

Priča: Zato ker je bila ulica (Miklošičeva cesta) polna in sem se bal, da bi mene ljudje napadli in bi moral rabiti orožje.

Dr. Furlan: In potem na hodniku? Ali ste žugali obtožencu?

Priča: Ne, to je bilo drugače! Gopod doktor so mi rekli: »Jaz vam bom že pomagal,« in jaz sem odgovoril: »Kaj mi bodele pomagali!« nakar se je hitro obrnil in vprašal vratarja in ženo: »Ali ste slišali, kaj mi je rekel?«

Dr. Furlan: Torej niste dvignili roke?

Priča: Ne!

(Konec prihodnjic.)

Odlikovanja povodom cesarjevega jubileja.

Tajni svetniki

so postali med drugimi: goriški nadškof dr. Fran Sedej, višjesodni predsednik dr. Avg. vitez Pitreich, podpredsednik državnega sodišča dr. K. pl. Grabmayer, župan dr. K. Lueger.

Baronstvo

sta dobila državni poslanec dr. K. Chiarini in državni poslanec dr. V. pl. Fuchs.

Plemstvo

je dobil deželni glavar kranjski Fran Suklje.

Veliki križ Fran Josipovega reda.

je dobil predsednik poslanske zbornice dr. Rikard Weisskirchner.

Zvezdo h konturnemu križu Fran Josipovega reda

je dobil generalni ravnatelj južne železnice dr. Aleks. vitez Eger.

Komturni križec Fran Josipovega reda z zvezdo

so dobili deželni glavar dalmatinski dr. Vicko Ivčević, župan v Kormini Juri baron Locatelli, drž. poslanec dr. Ivan Šusteršič, deželni glavar istrski dr. Ljudevit Rizzi in podpredsednik državnega zbora dr. Stanislav Starzinski.

Viteški križec Leopoldovega reda

je dobil državni poslanec dr. Miroslav Ploj.

Komturni križec Fran Josipovega reda

so dobili: Predsednik trgovske zbornice v Trstu Ivan Demetrio, generalni vikar v Ljubljani Ivan Flis, graški župan dr. Fran Graf, stolni prošt v Mariboru Karel Hribovšek, državni poslanec dr. Hruban, deželni glavarja namestnik v Ptuj dr. Fran Jurtela in državni poslanec Josip Pogacnik.

Oficirski križec Fran Josipovega reda

so dobili opat trapistov v Rajhenburgu Ivan Epalle, župan v Ptuj Josip Ornič, kanonik v Kopru Ivan Pitacco, ravnatelj »Narodnega divadla« v Pragi Gustav Schmoranz, notar v Ljubljani dr. Fran Vok.

Red železne krone III. vrste

so dobili: deželni odbornik kranjski grof Anton Josip Barbo, ravnatelj »Lloyda« v Trstu Adalbert Frankfurter, višjesodni svetnik v Trstu Ghira, zdravnik v Opatiji dr. Glax, vseučiliški profesor v Gradcu dr. Iv. Gross, veleposelnik na Kranjskem Nikolaj vitez Guttmannsthal - Benevenutti, deželni svetnik v Ljubljani, prideljen ministrstvu za javna dela Viljem Haas, nadravnatelj »Živnostenske banke« v Pragi Ivan Hajek, ravnatelj državne obrtne šole v Trstu Karel Heský, deželni šolski nadzornik kranjski Fran Hubad, šef opere »Narodnega divadla« v Pragi Karel Kovačovic, drž. poslanec dr. Matko Laginja, deželni svetnik v Črnovcih dr. Peter Laharnar, predsednik trg. govoske in obrtne zbornice kranjske Josip Lenarčič, kanonik v Trstu Peter Martelanz, opat v Celju Fran Ogradi, predsednik okrožnega sodišča v Mariboru Ljudevit Perko, notar v Trstu dr. Josip Quarantotto, odvetnik v Trstu dr. Fran Rabl, deželni šolski nadzornik v Trstu Nikolaj Ravalico, deželni odbornik v Gradcu Fran Robič, župan mariborski dr. Ivan Schmiderer, ravnatelj »Kranjske hranilnice« dr. Anton vitez Schöppel, namestnik ravnatelja državnih železnic v Beljaku dr. Albert Speil in višji deželni svetnik v Ljubljani Matija Zamida.

Viteški križec Fran Josipovega reda

so dobili:

Náčelnikov namestnik v okrajnem zastopu mariborskem Jos. Bankalari, notar v Celju L. Baš, viš. okrajni zdravnik v Kamniku dr. Anton Binter, ravnatelj učiteljskega v Ljubljani Ant. Črnivec, dekan v Ribnici Fran Dolinar, dekan v Smohoru Ivan Držanič, okr. glavar v Trstu Edmund Fabiani, frančiškanski provincial v Ljubljani Placid Fabiani, zdravnik v bolnici usmiljenih bratov v Gorici dr. Ernest Fratrič, realni profesor v Gorici dr. Ant. Gnirs, drž. pravdnik v Gorici Andrej Jeglič, dekan v Ljutomeru Martin Jurkovič, deželni svetnik v Ljubljani Anton Klinar, dekan v Stari Loki Fran Kummer, veleindustrialec v Kranju Vinko Majdič, vinarski nadzornik v Gradcu Fran Matiašič, sodni tajnik v Ljubljani Fran Milčinski, fin. svetnik v Ljubljani dr. Ivan Mrak, notar v Laškem trgu dr. Adolf Mravlag, deželni svetnik v Vipavi

(Konec prihodnjic.)

(Dalje v prilogi.)

Ivan Nosan, tajnik »Poljskega časnikarskega društva« v Lovu dr. Ostaszewski - Baranski, dekan v Kobaridu Jurij Peterneel, ravnatelj prisilne delavnice v Ljubljani Alojz Poljanec, kanonik v Novem mestu Franc Povše, goz. svetnik v Ljubljani Viljem Putick, rud. ravnatelj v Trbovljah Ferdo Schüller, dekan v Leskovecu Fran Schweiger, odvetnik v Mariboru dr. Janko Sernee, mag. svetnik v Ljubljani Ivan Šešek, vodja »Živnostne banke« na Dunaju Jos. Špitálsky, notar v Ljutomeru Julij Thurn, profesor v Ljubljani dr. Jos. Tominšek, primarij v Ljubljani dr. Alfred Valenta, dež. sodni svetnik v Gradcu Rudolf pl. Wurmser.

Naslov vladnega svetnika
so dobili: realni ravnatelj v Ljubljani dr. R. Junowicz, policijski svetnik na Dunaju (sedaj v Ljubljani) Adolf Porm, gimn. ravnatelj v Gorici Friderik Simzig in dež. odbornik Jos. Sturm.

Naslov šolskega svetnika
so dobili:
Ravnatelj ženskega učiteljskega v Mariboru Fran Frisch, profesor na ženskem učiteljskem v Gradcu Fr. Hauptmann, gimnazijski ravnatelj v Pazinu Ivan Kos in okrajni šolski nadzornik v Trstu dr. Miha Stenta.

Naslov cesarskega svetnika
so dobili:

Predsednik »Spolka českých žurnalistů« v Prahi Emil Bretter, zdravnik v Lovranu dr. Albin Eder, župan v Kočevju Alojz Loy, dvorni založnik v Ljubljani Ivan Mathian mlajši, ravnatelj »Kmetijske družbe« v Ljubljani Gustav Pirc, urednik »Grazers Zeitung« v Gradcu Julij Riedl in podpredsednik tržaške komercialne banke v poklju Gustav Sterle.

Zlati zaslužni križec s krono
so dobili:

Župnik v Srednji vasi v Bohinju Iv. Berlic, zdravnik dr. Demeter vitez Bleiweis - Trsteniški, vodja zemljiške knjige v Ljubljani Ivan Cerček, duhovnik v ženski kaznilnici v Begunjah Ivan Cudermann, višji poštni kontrolor v Ljubljani Jernej Grošelj, duhovnik v jetnišnici dež. sodišča v Trstu Mate Gršković, finančni komisar v Trstu dr. Oskar Held, ravnatelj »Glasbene Matice« v Ljubljani Matej Hubad, župan v Kamni gorici Adolf Kappus pl. Pichelstein, finančni komisar v Celju dr. Valentin Kermavner, deželni poslanec na Grosupljem Fr. Košak, rudniški upravitelj v Idriji Josip Kopač, nadučitelj v Mengšu Lovro Letnar, župnik v Zetlah Anton Merkuš, zastopnik korespondenčnega urada v Belgradu Dušan Lončarevič, poštni oskrbnik v Mariboru Božidar Mendl, okrajni šolski nadzornik v Kopru Vinko Parentin, okrajni šolski nadzornik v Poreču Vinko Parenzan, oskrbnik kneza Windischgratza v Hasbergu pri Planini Fran Pehaček, višji komisar finančne straže v Ljubljani Jurij Pfeifer, poštni komisar v Trstu Angelo Pojani, trgovec v Belgradu Salomon Pollak, bibliotekar pri upravnem sodišču na Dunaju Ivan Rupnik, župnik v Adleščah Ivan Šašel, višji revident južne železnice in postaje načelnik v Ljubljani Fran Schusterschitz, župan v Cerknici Fran Šerko, župan v Postojni Gregor Pikel, višji davčni upravitelj v Ljubljani Ivan Skušek, župan v Sežani Fran Stolf, okrajni šolski nadzornik v Celju Josip Supanek, okrajni šolski nadzornik in župan v Trbovljah Gustav Vodusek, urednik »Wiener Zeitung« dr. Rikard Wenig, okrajni komisar v Celju Fr. Zoffal, lekarnar v Lovranu Adolf Pacifico de Zonca, računski revident v Ljubljani Bertram Götz, okrajni komisar v Črnomlju Oton Merk in župnik v Višnji gori Konrad Texter.

Zlati zaslužni križec
so dobili: župan v Št. Vidu Anton Belec, župan v Zitanjih Josip Černčec, imejitelj poštno konjušnice v Trstu Edvard Dollenz, zasebnik v Ljubljani Ivan Fabian, jetničar v Rovinju Tomaž Flegar, stavbni komisar drž. železnice v Novem mestu Rudolf Franz, župan v Franu Ivan Gert, imejiteljica deklisnega vzgojevalnega zavoda v Ljubljani Marija Hanss, official dež. železnice na Jesenici Viktor Ječminek, dež. potovalni učitelj v Gradcu Martin Jelovšek, magistratni pisarniški pristav v Ljubljani Ivan Kalis, voditeljica deklisne šole v Idriji Marija Kavčič, poštarica v Hrastniku Fran Koschell, nadučitelj v Zatični Fran Kováč, deželni vodni official v

Ljubljani Matija Kren, župan v Zihpoju Jakob Lutschounig, župan v Kaplji vasi Andrej Mejač, podžupan v Voloskem Julij Mirun, okrajni tajnik v Gradiški Fran Mlekuš, župan na Jezerskem Fran Muri, ravnatelj šole v Leutersberg - Krčevini Mihael Nerat, okrajni tajnik v Velikovecu Fr. Robar, geometer v Trstu Alojz Samitz, župan v Planini na Stajerskem Ljudevit Scheschherko, nadučitelj v Črnomlju Fran Setina, nadučitelj v Vipavi Anton Skala, ravnatelj »Gasilnega in reševalnega društva« v Ljubljani Ljudevit Stricelj, nadučitelj na Igu Fran Trošt, nadučitelj v Ljubljani Božidar Valenta, župan v Žužemberku Ivan Vehovec, medicar v Velikovecu Ivan Zechner, nadučitelj v Mozlju Matija Krauland, trgovec na Vrtniki Karel Mayer in pisarniški official v Novem mestu Ivan Mlaker.

Elizabetno kolajno
sta dobili: Frančiška Eberl in Karolina Eder v Ljubljani.

Srebrni zaslužni križec s krono
so dobili:

Župan v Št. Jurju Matevž Barle, župan v Hrastu Fran Čizek, železniški mojster drž. žel. v Trstu Ivan Daneč, višji paznik in kaznilni v Gradcu Stefan Dobnik, poštni poduradnik v Trstu Fran Gruden, rečni mojster v Dolskem Friderik Hanss, višji respicient finančne straže v Kranju Henrik Kettner, višji sprevodnik drž. žel. v Ljubljani Ivan Kobal, uradni sluga pri dež. vladi v Ljubljani Mihael Kosmač, redarski nadzornik v Trstu Martin Lichenegger, učitelj v Gabrju pri Rubiji Tomo Lukančič, župan v Iderskem pri Kobaridu Anton Monfreda, župan pri Sv. Antonu na Pohorju Fran Mravljak, poštni poduradnik v Konjicah Leopold Nechutny, župan v Pletterju Martin Pajdaš, revizor vlakov juž. žel. v Ljubljani Josip Pavliček, župan v Skocijanu Picelj, paznik v jetnišnici v Trstu M. Samec, sluga pri namestništvu v Trstu Fran Stika in posestnik v Logaroveh Fran Stuhec.

Srebrni zaslužni križec
so dobili:

Rudar v Trbovljah Josip Boltin, delavec v smodnišnici v Kamniku Juri Čebul, krojač v smodnišnici v Kamniku Fran Ficker, delavec v smodnišnici v Kamniku Valentin Jagodič, sluga pri deželnem sodišču v Ljubljani Martin Jenko, laborant v smodnišnici v Kamniku Blaž Kristofič, delavec v smodnišnici v Kamniku Anton in Ivan Letnar, sluga v finančnem ministertvu Ivan Soklič, tovarniški delavec v Ajdovščini Anton Terčel, tovarniška stražnika v smodnišnici v Kamniku Matevž Vidmar in Fran Rems.

Dnevne vesti.

V Ljubljani 1. decembra

Deželni odbor pri cesarju. Včeraj se je tudi deželni odbor kranjski poklonil cesarju. Deželni glavar je primerno govoril, in sicer večinoma slovensko. Cesar je odgovoril nemško, ter ob sklepu svojega govora naglašal »nationale Duldsamkeit«. Ogovoril je vse štiri deželne odborne, ter povprašal vsakega, kak referat ima pri deželnem odboru. Sprejem je trajal kakih osem minut.

Volitve v predstojništvo delavske zavarovalnice zoper nezgode v Trstu. Dne 16. decembra t. l. se vrše dopolnilne volitve v predstojništvo delavske zavarovalnice zoper nezgode v Trstu, v kateri imajo doslej Slovenci in Hrvatje le enega zastopnika. Pri predstojajočih volitvah nam je Slovencev in Hrvatov vse storiti, da si pridobimo v vodstvu tega silno važnega zavoda primerno zastopstvo. V Ljubljani se je osnoval za te volitve odbor, obstoječ iz zastopnikov obeh strank. Obe stranki sta mnenja, da gre tu za pravično, gospodarsko stvar, kateri je pomoči do zmage le ob složenem postopanju. V imenu tega odbora se obračava do naših županov, do župnijskih uradov, do obrtnikov in do zavednih Slovencev sploh s nujno prošnjo, da v svojih krajih pri obrtnikih, ki imajo svoje delavce zavarovane zoper nezgode zberejo glasovnice, ki so jim bile nedavno poslane. Glasovnice naj vsak delodajalec podpiše, v skupini delojemalcev treba tudi podpisati zaupnika delavcev. Imen kandidatov pa ni treba vpisati. Sledeči vrst podjetniki volijo pri sedanjih volitvah: kategorija I.: železnice, podjetništva za prevažanje blaga, blagovna skladišča, nakladališča; kategorija II.: rudarstvo in plavarstvo, obdelovanje kovin, izdelovanje strojev in orodja; kategorija VI.: industrija za papir in usnje, za lesne snovi, kmetijski in gospodarski obrati, mlini, šoge. Zbrane

glasovnice naj se pošiljajo na naslov: Josip Lenarčič, v Ljubljani, pisarna trgovske zbornice. — Za odbor: Josip Lenarčič, zborn. predsednik I. r., Karel Pollak, tovarnar I. r.

Nemci prevoze izgrede. Za vsako očno bi Nemci radi provzročili kake demonstracije in rabuke. Poslušujejo se naravnost infernalnih sredstev. Tako je železn. poduradnik go-p H. T. dobil dopisnico s sledečo vsebino: »Ocenijo Kolegi! Dan 2/12. se blizu — Na ta 1/12. zvečer bomo spet na delo pri Kasinoveh Vas po terbuje mo k-r ste se zverstno na ta 19. 20. in 21. Sept. t. l. iz vašo osto obnasali — se bo se spet Kaj za sluzilo sa pijačo — glejte da boste dobro stevilno prišli ob 7. uri zvečer — Vas pozdravljamo Vaši Kolegi I. H. Dr. I. T. Dr. K. T. vodtelju Društva. — Mož, ki je to pisal, je brez dvoma Nemo, kajti napravil je napake, ki jih stori samo Nemo, če ne zna dobro slovenski. Kake namene je ta poštnjak imel, je lahko uginiti. Naj se nihče ne da po takih dopisih sa-peljati v kake nepravilnosti!

Občinski odbor občine Bloke je sprejel primerno resolucijo glede dogodkov 20. septembra in je daroval za žrtve 20 K in za spomenik 20 K. Resolucije ne moremo priobčiti, ker bi bila zaplenjena. V isti seji je dobilo županstvo pooblastilo, da se obrne na deželni odbor, naj izpolnjuje razveljavljeno ukaza, da morajo biti krajevni napisi dvojezični.

Vseučiliški osek prosi aka demična društva in druge korporacije, naj bi ne pričele s nobeno akcijo v prid slovenskega vseučilišča, ne da bi se preje posvetovale z vseučiliškim osekem v Ljubljani.

Pomagaj si je Svoj čas je živel na Dunaju neki Halla. Mož je bil v slabih razmerah in živila ga je pravzaprav žena, ki je imela v Kirchengasse modno trgovino. Naposled je Halla vendar prišel pod streho: postal je upravitelj hiš, ki jih ima Kranjska hranilnica na Dunaju. Halla je moral biti izvrsten oskrbnik, kajti sam sebi je v kratkih letih prav znatno pomagal. Ko se je omožila njegova hči z nekim lajtnantom iz Piseke, ji je odšel 40.000 gld. dote. Umrl je Halla leta 1897 ali 1898. Udovala njegova je modno trgovino prodala, si kupila lepo vilo in prijetno in gosposko živela. Ceni se jo na več kot 100.000 gld. premoženja. V modni trgovini si tega ni pridobila.

Gospodje župani slovenskih občin, ki se udeležijo odkritja cesarjevega spomenika v Ljubljani, ki pa iz kateregakoli vzroka niso pravočasno prešli vstopnice na slavnostni prostor in vabila na banket slovenskih županov, blagovolijo naj se zglasti v sredo med 11. in 12. uro dopoldne v predsedstveni pisarni mestnega magistrata.

Družbi Sv. Cirila in Metoda sta darovali mesto razsvetljave 2. decembra gld. Praznikova 3 K in gld. Helena Bavdekova 1 oek in za 10 K, obe v Ljubljani. Živeli!

Darilo za žrtve brez razločka. Gdč. Pepica Veberjeva iz Mariborskega »Narodnega doma« pošilja, kot preplačilo za po tverdi Jernej Bahovec v Ljubljani v ta namen v razprodajo poslano blago 35 K. — Živele zavedne mariborske slovenke!

Za stradalce slovenske vlake so se na Dunaju je darovalo slov. trgovsko društvo »Merkur« 50 K.

Politično, gospodarsko in leobrazovalno društvo za vedmatški okraj priredi v soboto 5 t. m. v gostilniških prostorih g. I. Pavška na Sv. Martina cesti št. 36 »Miklavžev večer«. Spored: Tamburašje, nastop Miklavžev, petje, tombola in šaljivi prizor »Slapca Damjan v zakonskem stanju«. Čisti dohodek je namenjen za društveno knjižnico ter »Sokolski dom«. Vodmatškega Sokola (Sokol I.) Začetek točno ob 8. zvečer. Vstopnina za osebo 40 vinarjev. Preplačila se hvaležno sprejemajo. P. n. občinstvo in stariši se vabijo, da blagovolijo izročiti darila namenjena svojim otrokom, oziroma kaki drugi osebi, društvenemu odboru, katerega skrb bode, da jih bo dotičnikom Miklavž izročil.

Filharmonični koncert. Prihodnjo nedeljo, dne 6. decembra se nam bode »Slovenska Filharmonija« pokazala na vrhuncu svoje umetniške sposobnosti, ko bode prvič samostojno nastopila v filharmoničnem koncertu, prirejenem od »Glasbene Matice«. Izvajala se bode najprej Dvojakova sinfonia g. dur v štirih delih; nato bode Paganinijev koncert za gosli s spremljevanjem orkestra in kot tretja točka bode Griegova lirčna suita, tudi v štirih delih: I. Pastirček, II. Norveška kmetška koracnica, III. Večerna, IV. Obhod pritlikavcev. Orkester, ki si upa taka največja in svetovno znana glasbena dela izvajati, zasluži ne samo prisnaje in najresneje vpoštevanje, ampak naravnost občudovanje. S tem se bode orkester postavil na isti nivo, na katerem so najboljši orkestri velikih mest. Filharmonični koncert v nedeljo

bode sa Ljubljano glasbeni dogodek prve vrste, na katerega smemo Slovenci biti upravičeno ponosni. Sedeži po 4, 3 in 2 kroni, stojišča po 1 K. za dijak po 60 vin. se dobivajo pri gospe Čušarkovi v Šelenburgovih ulicah in na večer koncerta pri blagajni.

Skušnja moškega zbora, Glasbene Matice je v četrtek, dne 3. decembra od pol 8 do pol 9 za tenorje, od pol 9 do pol 10. za baze.

Budnica »Slovenske Filharmonije« dne 2. decembra ob 7. zjutraj Vegove ulice »Glasbena Matice«, Val. szorjev trg. Gosposke ulice, Turjaški trg, Čevljarske ulice, Jurčičev trg, Hraškega most, Pod Trand, Mestni trg, Stritarjeve ulice, Frančiškanski most, Marijin trg, Wolfve ulice, Kongresni trg, mimo poslopja »Slovenske Matice«, Vegove ulice »Glasbena Matice«.

Mirov »Slovenske Filharmonije« dne 2. decembra ob 7. zvečer. Vegove ulice »Glasbena Matice«, Valvazorjev trg. Gosposke ulice, Kongresni trg mimo poslopja »Slovenske Matice«, Wolfve ulice, Marijin trg, Sv. Petra cesta, Resljeva cesta, Jubilejski most, Kopitarjeve ulice, Cesarja Frana Josipa trg, Vodnikov trg, Pred škofijo, Mestni trg, Stari trg, Sv. Jakoba trg, Trubarjeve ulice, Sv. Jakoba most, Breg, Turjaški trg, Knežje ulice, Vegove ulice »Glasbena Matice«.

Klub ljubljanskih akademikov priredi v sredo 2. decembra svojo III. prireditev, na katero opozarja vse vabljenе dame in gg. člane. Vsaka nadaljna prireditev se vrši vsako sredo brez nadaljnjih posebnih obvestil v tukajšnjih dnevnikih. Začetek redno ob 8. zvečer. Obleža vedno promena.

Izzivljanje. V nedeljo zjutraj okoli 1. je neki nemški oficir iz artilerijske vojašnice po telefonu kakih petkrat klical v »Narodni dom« in ker so se mu tu slovensko oglašili, osorno kričal: »Sprechen Sie deutsch!« Sam se seveda ni hotel nikdar oglasiti, kdo da je. Najbrž je bilo dotičniku dolg čas, pa si ga je preganjal s tako neslanjo šalo.

Kantino v novi pehotni vojašnici, kjer je nastanjen pešpolk št. 27, je imel doslej gosp. Gorše. Čuje se, da mu je polkovno poveljstvo kantino odpovedalo, ker je Slovenec.

Magistratni uradi. Jutri, v sredo, dne 2. decembra se z ozirom na cesarske jubilejne slavnosti pri magistratnih uradih ljubljanskih ne bode uradovalo. Za nujne slučaje navzoč je pa v vsakem uradnem oddelku po en uradnik.

Ruski krutek. Kdor se želi udeležiti I. in II. tečaja n. j. se blagovoli oglasti v četrtek 3. t. m. v mali dvorani »Mestnega doma« točno ob polu 8. zvečer. Ob enem se prosijo vsi učenici in učenke, ki imajo knjigo Volpera še v rokah, da jo vrnejo; ako jo pa mislijo obdržati v svojo last, naj blagovolijo doplačati še 280 K. Odbor.

Pri brivcu. Bil sem pred kratkim v Ljubljani. Ker je bilo konec tedna, je bilo treba iti k brivcu. Gle dam, kateri ima samoslovenski napis in pri prvem, ki ga dobim, vstopim. Na uho mi zadoni »Guten Morgen!« Obrnem se in odidem z opazko, da sem morda prišel k Nemcu. Že sem bil na pločniku, ko prihi za mano pomočnik, ki me povabi nazaj, zatrjuje, da je brivnica slovenska, oz. slovanska. Vrnem se ter stopim pred gospodarja brivca v vprašanje, za kaj me je pozdravil nemški, če je Slovan. Začne se opravičevati, češ, da prihaja po dotični ulici mnogo tujcev. Smešno in žalostno! V slovenski Ljubljani mora pozdraviti slovenski, oziroma slovanski brivec došleca edino le v slovenskem jeziku, osobito ako on prvi pozdravi! V kakšnem jeziku pozdravljajo nemški brivci tujce in sploh stranke v Gradcu? V slovenskem? Proč z nedolastnostjo, proč z narodno malomarnostjo! Ljubljana mora kazati v vsakem oziru slovensko lice!

Miklavžev večer. Telovadno društvo »Sokol« v Ljubljani priredi v soboto, dne 5. t. m., v svoji društveni dvorani v »Narodnem domu« običajni Miklavžev večer. Kakor druga leta, je tudi letos udeležba sv. Miklavža s sijajnim spremljevanjem »Sokola« osigurana in bo sv. Miklavž pridno osebo obdaroval, neporedeče pa izročal v kaznovanje peklenkim hudobcem. Dvorana se odpre ob 7. Miklavž pa nastopi približno ob 8. zvečer, če ne bo zamude. Pred, med in po nastopu Miklavževem svira orkester »Slov. Filharmonije«. Vstopnina za člana po 40 v, za nečlane po 60 v. Za vsakega otroka (do 14. leta) se plača 20 v.

Ljubljanske prestevalne galsine in reševalno društvo priredi na Stefanov dan, t. j. 26. t. m., običajno božičnico na korist bolniške blagajne tega društva. Da bode uspeh božičnice tem ugodnejši, dovolili si bodo prihodnje dni nekateri člani znane p. n. dobrotnike društva ob-

iskati ter se že danes prav toplo priporočajo njihovi blagonaklonjenosti.

Rantlangerjev voz je stal te dni pred tovarno Dr. g. otina Hribarja na Zaloški cesti. Kaj je neki delal ondi?

Češko budojeviško pivo se odlej toči v gostilni pri »Lipi« v Židovskih ulicah.

Dimnikarski mojstri so dali jutri svojim pomočnikom prsto.

Ljubljanska artilerija bo imela v kratkem pri Krškem vaje, da se izvežba v porabi novih topov.

Kakšno pivo se toči pri Kanturku v Šiški? Zadnjič smo pisali, da se toči Koslerjevo. Kakor smo se zdaj prepričali, se je v tej gostilni, ki je ena najbolj obiskovanih v Šiški, stočilo od 4. oktobra do konca novembra t. j. v dveh mesecih, tudi 200 litrov Aurovega piva. Na čitalnični veselici na Martinovo nedeljo se je tudi točilo to pivo. Kakor nam je prišla gostilničarka zatrjevati, se doela opusti v njeni gostilni vsako nemško pivo in nadomesti z Aurovim. Bomo videli!

Uspesobljenostno skušnjo je napravil učitelj g. Anton Sopaher iz Postojne.

Najvišji vodo vod na Kranjskem je zgradilo 12 posestnikov v Rakitni. Voda gre na višino 200 metrov. V tej samotni vasi so ljudje zdaj napravili parno žago.

Dva letna živinska sejma se ustanovita v Izalah občine Arčise v političnem okraju Litija. Prvi bo 17. februarja, drugi pa 21. oktobra. Če bi bil ta dan praznik, bo semenj prihodnji dan.

Deželnozbornski poslanec ne mara biti več Wastian v Mariboru z ozirom na razne »Vorkommnisse und Erscheuungen«. Mož ima slabo vest, da bi propadel pri volitvah. Posvetil se bo popolnoma delovanju »Südmarke«.

Obe roki je zgubil premikač Peter Češark na postaji v Mariboru, ko je padel in so mu šla kolesa vagonov čez roke.

Na stranišču oropan. V Ptuj sta na zadnjem živinskem sejmu dva neznanca oropala kmeta Antona Tomaniča, od katerega sta kupila nekaj živine za 230 K, na stranišču za ta denar. Lahkoveren kmet se jim je dal tja zvabiti, češ, da si bodo razdelili neki najdeni snesek.

Trgovci in obrtniki na Spodnjem Stajerskem. V Celju iside v kratkem žepni koledar in vozni red, ki bo posebno za trgovce in obrtnike večjega pomena in sicer zato, ker se bo oddajal po zelo nizki ceni interesiranim trgovcem, ki nameravajo svojim odjemalcem za novo leto in božij ponuditi kako darilo. Posebno umestno bo to darilo že z ozirom na dejstvo, da bo vseboval ta koledar vozni red in inserate samo narodnih slovenskih tvrdk.

Uboj. V Gornji Volčini pri Št. Lenartu na Stajerskem sta bila košarjeva sina Vincenc Ljubeč in Franco Zorec napadena s koli od fantov Jožfa Zmavca, Franca Grafonarja, Alojzija Zmavca in Rudolfa Pečovnika. Ljubeč je bil ubit, Zorec je bila pa srta samo lobanja. Obsojeni so bili Jožef Zmavo na 10, Franco Grafonar na 13, Alojzij Zmavo na 7 in Rudolf Pečovnik na 5 mesecev ječe. V Ljubljani je pa Nemo Stanger ubil lobanjo Slovenca Stritarju, da vse življenje ne bo zdrav po izreku sodnih izvedencev, pa je plačal samo par krono!

Obsojen sodnik. Pred goriškim okrajnim sodiščem je bil obsojen sodni tajnik Karel Cova oig na 50 K globe oziroma na 5 dni zapora, češ, da je pri neki kazenski razpravi kot razsojajoči sodnik razšalil na časti tožiteljico Marije Zuljan rekoč ji: »Kaj mislite, ker ste si dala kapelin na glavo, da ste bolj pametna, ali ste neumna.« Cova oig je bil obsojen in contumaciarn, ker ga ni bilo k razpravi. V drugi instanci je bil pa obsojenec — oproščen!

Radi ponarejenja denarja je stal pred goriškimi porotniki Franco Drašler Bil je oproščen.

Odmev iz dunajskih izgrede. V tržaški bolnišnici leži hudo bolan dijak Fonda. Prevrtali so mu črepijo in izvlekli iz nje nekoliko trohio kroglice.

Kap je zadel v Trstu 68letnega Jakoba Zanutiča. Bil je kmalu mrtev.

Na dunajski akademiji upodabljačih umetnosti (slikarski oddelek) je delalo sprejemni izpit nad 200 dijakov, večinoma Nemcev. Sprejetih je bilo samo 37, med njimi dva Slovenca Jos. Pungartnik iz Vrankega in Zmagoslav Cotič iz Trsta.

»Sava« društvo svobodomiselnih slovenskih akademikov na Dunaju naznanja, da se vrši drugi redni občni zbor v četrtek, dne 3. decembra pri »Krautstoffu« I. Universitätsstrasse 7. Začetek ob pol 8. zvečer. Svobodomiselni slovanski gostje dobrodošli!

Akademsko društvo slovenskih agronomov „Kras“ na Dunaju naznanja svojim p. t. članom, tov. starejšinam in prijateljem društva, da si je nabavilo svoj lokal v XVIII. okraju, Lazaristengasse 12, parter, ter je vsako na društvo odposlano odposlano pismo nasloviti tja, isto velja za časopise.

Zagrebski artilerijski polk je premeščen v Bosno.

Z vinom je pogasil ogenj. V Turnišču na Hrvaškem je pri kmetu Spoljariču nastal ogenj, ki je grozil, da mu upelje vse imetje, ker ni bilo vode pri roki. Kmet je odprl vinski sod, v katerem je bilo 16 hektolitrov vina in s tem je pogasil z domačimi ognjenimi. Če se žela gasiti z vinom, zakaj bi se pa še g-nj n?

Karambol Predvčerajšnjim je vsled goste megle na Dunajskem kolodvoru zavozil v Ljubljano došli tovorni vlak v na progi stoječi tovorni vlak. Karambol ni zahteval nobene druge žrtve, kakor, da se je razbil en voz.

S oeste. Včeraj je na Karlovske cesti zdrsnil blapcu V. Lentinu Demšarju na hodnik z drvi naložen voz, se tam zvrnil in zdrotil pri Jedmeškovi hiši okno.

Uradne vesti. Do 10. decembra je vlagati prošnje za tri inženirska mesta v IX. oz. tri mesta stavbihih prostorov v X. čin. razredu in dve mesti stavbihih praktikantov z adju. tom letnih 1200 oz. 1000 K v državni stavbihih službi v Dalmaciji, dalje mesta okrajnih g. zdarskih tehnikov v Imotskem, Metkoviću in L-sini. — Pri okrajnem sodišču na Vrhuški sli pri kakem drugem sodišču se odda služba uradnega sluga. Prošnje je vlagati do 29. decembra t. l. pri pred. sedstvu d. z. sodišča v Ljubljani. — V davčnem referatu okrajnega glavarstva v Kočevju se odda služba pisarniškega pomočnika z dnevno plačo 2 K 50 v. Prošnje je vlagati pri omenjenem okr. glavarstvu.

Drobne novice.

— **Angleški kralj Edvard pride v Berlin** v času 15. do 27. januarja.

— **Nesreča v rudniku.** V rudniku Mariana pri Pittsburghu je zasulo nad 300 rudarjev. Dosedaj so izrekli 125 mrtvih.

— **Bivši minister baron Gall** gre za avstro-ogrsko poslanika na Japonsko.

— **Papež** se je močno prehladil ter so za ves teden odpovedane avdijence.

— **V grobovski stan** bodeta povzdignjena v najkrajšem času minister Aehrenthal in ogrski ministrski predsednik dr. Wekerle.

Izpred sodišča.

Izpred tukajšnjega porotnega sodišča

Premetena sleparica. Na zatožni klopi se ima danes zagovarjati jako prefrigana sleparica Ana Olenik, 26 let stara dekla iz Dekanije okraj Koper, brez stalnega bivališča. Obravnava je določena zaradi obilnega materijala na dva dni. Obdolženka je bila že sedemkrat zaradi goljufije in trikrat zaradi tatvine predkaznovana. Zadujo kazni štirimesečne ječe je prestala pri okrožnem sodišču v Rovinju. Za svoj delokrog si je izvolila Kranjsko in Štajersko. Dne 21. aprila t. l. je bila blizu Maribora od orožnikov aretirana, katerim je lažljivo trdila, da se piše Črnologar. To ime si je tudi pridelala v preiskovalnem zaporu ter tako otežkočila preiskavo. Vendar le se je posrečilo dognati pravo ime „Ana Olenik“. Nič manj kot v 23 slučajih ji je goljufija dokazana in znaša skupna osleparjena škoda 532 K. V osmih slučajih je ostalo le pri poskusu, to pa le zaradi previdnosti strank, ker, če bi se ji bilo posrečilo vse sleparije izvršiti, imele bi prizadete stranke 1012 K 40 v škodo. Obdolženka po večjem svojo krivdo priznava, zagovarja se le, da je bila k temu zapeljana.

Njene sleparije so v kratkem te le:

Dne 13. septembra je odsedela svojo kazen ter se za kratek čas podala na svoj dom v Podpeč. Takoj je začela po stari navadi slepariti; izbrala si je za svojo žrtve v Cerovlju Ano Sveto, kateri je pravila, da je bila napadena in oropana. Izvabila ji je bila 2 K gotovine in 19 K vredno obleko. V Radečah je prišla k Matiji Safariču z izgovorom, da jo pošlje njegova žena po 4 K in 12 K vredno zimsko ruto, kar ji je Safarič tudi izročil. V adventu m. l. se je zglasila pri Karlu Batču v Otkovcu s pretvezo, da jo je poslal njegov

brat France iz Kresnice, da bo otroku njegove sestre za botro ter ga opeharila za 10 K. V Cerovlju se je kmalu na to zglasila pri Janezu Svetetu. Temu je pravila, da je dobila 2000 K, ki so ji bile siloma odvzete, ter ga prosila posojila, a ni več dobila, nega 120 K in krono vreden nož. Dne 6. januarja t. l. je prišla v St. Vid h Katarini Štrukelj, ter ji pravila, da je sestra njenega svaka v Trstu, da pa, ker je bila okradena, ne more iti domov. Opeharila jo je za 15 K. Z enakim izgovorom je opeharila v Bivju Jožefa Batiča, kateremu je pravila, da mu je v svaštvo, da je bila v Gorici okradena in je morala svojo zlatino zastaviti. Batič ji je na to posodil 26 K. V St. Vidu je obiskala Katarino Štrukelj; tudi tej je pravila, da je sestra njenega svaka v Trstu, da je bila okradena in ne more domov. Opeharila jo je za 15 K. Antonijo Kramar v Dol. Logatcu je nalogala, da stanuje pri njeni sestri Ani Satler v Ljubljani, da ji je pa smanjkalo denarja za vožnjo; prejela je pa od nje 3 K, v Sotli je pa Mariji Pohar s pretvezo, da je bila okradena, izvabila 480 K. Na Pšti je obdolženka opeharila Marijo Primo za 872 K. Nalagala jo je, da je sestra njenega svaka in da je znana z njeno na Duvaju živečo sestro Jera Bergaut na Pšti; ji je izročila 150 K, ker ji je Olenik pravila, da je znana z njeno hčerjo, ki je bolna in v potrebi. Ano Šarabov Grenji vasi je opeharila za 22 K s pretvezo, da pozna njeno hčer, ki je Marijo Abina, da je kupovala v Veseli gori živino, da pa je bila okradena. Bolje se ji je obneslo pri Janezu Grilu v Vrhu; Temu se ju nalogala, da je sestra njegovga zeta Franceta Jenka v Trstu, da je prišla kupit kravo, da ji je pa smanjkalo denarja, na kar ji je dal 60 K. V istem času je prišla k Antoniji Gril, ki ji je dala na pripovedko, da se piše Katarina Tomažič, da je nje mož imovit posestnik v Trstu 3 K. Frideriko Tomžič v Ptujem je opeharila za 56 K; rekla ji je, da je njena sva kinja, in da ji je smanjkalo denarja za nakup vina. Z enakim izgovorom je osleparila tudi Ano Lipoglav v Vrhovljah za 496 K. Marija Soršak v Sp. Polskavi ji je izročila 36 K, ruto in liter vina na obtožnikino pripovedovanje, da je z njo v sorodu, da ji je smanjkalo denarja za nakup krave. Marijo Korže v Boletini je pa nalogala, da je nekaj za njeno sestro nakupila, in izdala 360 K, kar ji je Korže povrnila. V osmih slučajih se ji pa sleparija ni posrečila, ker so dotični dvomili o verodostojnosti njenih trditvev in ji niso zaupali. Škoda, ki bi v tem slučaju za stranke nastala, znašala bi 42982 K. Glede tatvin pri Ivanu Nagode v Ljubljani, Tereziji Sotlar v Zagorju in pri Ani Svete v Cerovlju, katerih skupna vrednost znaša 19060 K, neče Olenik ničesar priznati, a zaletane priče z vso odločnostjo trdijo, da je obdolženka storilka. Kakor je iz vsega razvidno, je Olenik sleparila vedno po enakih načrtih. Najprvo se je informirala o rodbinskih razmerah svojih žrtev, potem jim pravila; da je z njimi v sorodstvu, da potrebuje denar za nakup živine, vina in drugega, ali da je bila okradena ali pa oropana. Pri obravnavi simulirala, da je božjastna, pri razpravi se je vzlohtila, da je gostobesedna, onesvestila. Svojo krivdo le deloma priznava.

Telefonska in brzojavna poročila.

Nemški nacionalni olijki naskočili slovenska akademična društva.

Graec, 1. decembra. Nemško nacionalni dijaki so danes ponotič naskočili hišo v St. Leonhardski ulici št. 4, kjer ima prostoro slovensko akademično društvo „Triglav“, ter pobili vse šipe Na vsenčilišču so sneli tablo akademičnega društva Triglava s slovensko trobojnicjo ter jo ukradli. Table drugih slovenskih in italijanskih društev so poškodovati.

Vlada grozi Pragi.

Dunaj, 1. decembra. Vladni listi priobčujo vladno izjavo, v kateri se grozi, da se bo proti Pragi nastopila z najskrajnejšimi sredstvi, ako takoj ne ponebajo protinemški nemiri. Koferenca barona Benartha z grofom Thunom.

Dunaj, 1. decembra. Baron Benartha je imel danes dolgo konferenco z bivšim ministrskim predsednikom grofom Thunom.

Odkovanje barona Aehrenthala.

Dunaj, 1. decembra. Minister zunanjih del baron Aehrenthal je dobil velik križec Štefanovega reda.

Zborovanje slovenskih poslancev.

Dunaj, 1. decembra. Slovenski poslanci vseh strank bodo imeli drugi teden shod, na katerem se bodo posvetovali o stališču, ki ga naj zavzamejo napram aneksiji Bosne in Hercegovine.

Konferenca nemških poslancev.

Dunaj, 1. decembra. Nemški poslanci s Češkega so imeli danes konferenco pri ministru-rojaku dr. Schreinerju. Posvetovali so se o dogodkih v Pragi.

Demonstracija v Opevi.

Opava, 1. decembra. Ker je dež. predsednik Bleiblen ukazal, naj se izvede jezikovna ravnopravnost, so nemški nacionalci priredili snoh hrupne demonstracije. Policijska je morala intervenirati ter je aretirala veliko število demonstrantov.

Intervencija nemške vlade radi Prage.

Berolin, 1. decembra. Razni nemško avstrijski krogi se trudijo, da bi nemško vlado pridobili za intervencijo v prilog praškim Nemcem. V parlamentu se baje pripravlja intervencija, kaj misli nemška vlada storiti tem Nemcem v prilog.

Neodvisno hvaško meščanstvo kralju

Zagreb, 1. decembra (Posebna brz. „Slov. Nar.“) Neodvisno zagrebško meščanstvo je nameravalo danes zvečer prirediti sijajno patriotsko manifestacijo povodom cesarjevega jubileja na Jelačićevem trgu pred Jelačićevim spomenikom. Po končani manifestaciji bi se imela prebiti brzogaja na č. st. kralja. Vlada je to zvedela ter je manifestacijo prepovedala. Olenem je dala konsigirati vojaštvo ter poklicala v Zagreb veliko število orožnikov. V meščanskih krogih vlada vsled tega silna gorenost in kakor se sodi, izstanejo danes vse nameravane patriotske slavnosti. Sabori poslanci glavnega mesta Zagreba so poslali kralju tole brzogajko: Z ozirom na to, da je vlada bana barona Raucha prepovedala meščanstvu glavnega mesta Zagreba manifestacijo, pri kateri bi se pred meščanstvom mogel prebiti pozdrav Vašemu Veličanstvu, pošiljajo podpisani trije narodni zastopniki pooblašeni od meščanskega odbora za proslavo jubileja Vašega Veličanstva tole homogeno čestitko: V duhu cetinjske izvolitve in hrvaške pragmatične sankcije, s katero je hrvaški narod na poseben način izrazil svojo neomahljivo zvestobo vsemu vladarskemu domu, v trajni in podedovani zvestobi napram habsburški dinastiji, v neomejeni monarhični vdanosti, ki so jo ustvarili naši pradedje kot vogelni kamen ustavnosti in celokupnosti naše niki dar od nikogar pokorjene kraljevine hrvaške — čestita meščanstvo glavnega mesta Zagreba pod vodstvom treh svojih poslancev pred spomenikom bana Jelačića najvernejše, najvdanejšje Vašemu kraljevskemu apostolskemu Veličanstvu ob 60letnici preznamenitega vladanja ter prosi Vsevišjega, da d. Vašemu Veličanstvu kot predstavitelju najstarejše in najuglednejše dinastije evropske in kot vladarju tolikih prosvetljenih slovanskih narodov milost in moč, da izvrši svoje vzvišene načrte o svobodi in blagostanju vseh narodnih slojev in o ravnopravnosti vseh narodov v monarhiji in da s popolnim uspehom krona sedaj že zgodovinsko najvišjo odločbo z dne 6. oktobra t. l. v brezsmrtno slavo preslavne cesarske hiše na utrditev evropskega miru na proovit civilizacije, na srečo in zadovoljnost vseh držav zvestega a sedaj bolj kakor kadar koli izkušnega naroda hrvaškega, ki ne bo prenehal klicati k Vašemu Veličanstvu za pravico in delovati na vseh področjih kulture, dokler se pod močnim žezlom prejasne dinastije habsburške bosanske ne združijo vse zemlje naše domovine staroslavne kraljevine hrvaške. Bog počivi, blagoslovi Vaše cesarsko in kraljevsko Veličanstvo! Meščanstvo glavnega mesta kraljevine hrvaške. Miroslav grof Kulmer, Ivan Perišić, dr. Gjurjo Šurmin, poslanci na saboru kraljevine hrvaške, Slavonije in Dalmacije.

Ustanovitev sokolske zveze v Rusiji.

Petrograd, 1. decembra. (Poseb. brz. „Slov. Nar.“) Petrogradsko tolovadno društvo je sklicalo shod vseh ruskih tolovadnih društev. Na tem shodu se je ustanovila zveza tolovadnih društev po vzoru sokolske zveze.

Slovansko gibanje na Ruskem.

Petrograd, 1. decembra. (Poseb. brz. „Slov. Nar.“) Člani gosudarstvene dume in državnega sveta nameravajo o božičnih praznikih prirediti širok Rusije predavanja, tičočja se slovanskega vprašanja. Predvčerajšnjim so imeli v Viljni shod član drž. sveta Krasovskij in poslanca v gosudarstveni dumi grof Bobrinskij in Iskrickij. Krasovskij je govoril o rusko-poljskih odnosih, Iskrickij o vseslovanski konferenci v Pragi, grof Bobrinskij pa o aneksiji Bosne in o vlogi Rusije kot glavni zaščitnici slovanskega. V Rusiji ustanove v najkrajšem času p. družnico „Obščestva slavanskoj vzaimnosti“.

Anglija proti Avsrijli

London, 1. dec. Angleško časopisje ljuto napada avstrijsko vlado.

pred vsem pa ministra barona Aehrenthala ter odobruje in upravičuje turški bojkot avstrijskega blaga. Takisto razglašja, da je neizogibna vojna med Avstrijo in Turčijo, ako se Avstrija ne odloči dati Turčiji primerno kompenzacijo za aneksijo Bosne in Hercegovine.

O priliki

vladarske 60 letnice Nj. Veličanstva

se spominjajte

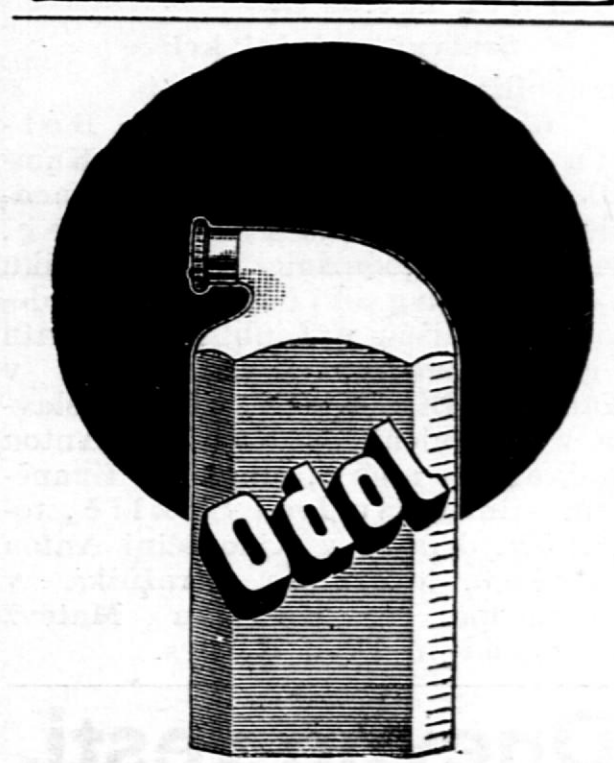
Društva za otroško varstvo in mladinsko skrb v sodnem okraju Ljubljana!

Listnica upravnistva.

„Mlad.“ Za dvakrat velja 7 K 10 v.

Hennebergova svila

samo direktno! — Črna, bela in barvana od 7 kr. do 135 meter za bluzo in obleke. Franko in že ocarinjeno se pošlje na dom. Bugata izbira vzorcev se pošlje s prvo pošto. Tovarna za svilo Henneberg, Zürich. 1907

Umrli so v Ljubljani.

Dne 19. novembra Jakob Gorišek, tesar, 86 let, Radeckega cesta 11.

Dne 20. novembra. Edvard Lenarčič, ključarjev sin, 2 1/2 meseca, Rožne ulice 8. — Marija Zajec, delavka, 66 let, Linhartove ulice 8.

Dne 21. novembra. Josip Ciperle, učitelj, 51 let, Zaloška cesta 11.

Dne 22. novembra. Marija Budnar, gostija, 73 let, Na Prulah 6. — Ana Falatov, krojačeva hči, 3 mes., Streljske ulice 13. — Barbara Benčina, zasebnica, 73 let, Breg 16.

Dne 24. novembra. Jožefa Židan, livarjeva hči, 8 1/2 mes., Sredina 11. — Viktor Pangerc, delavec, 26 let, Sodnijske ulice 5. — Antonija Višnjec, prodajalka, 48 let, Karlovska cesta 2.

Dne 25. novembra. Marija Molek, čevljarjeva žena, 71 let, Japljeve ulice 2. — Fran Kavčič, sobnega slikarja sin, 2 1/2 mes., Streljske ulice 15.

Dne 26. novembra. Karolina Götzl, zasebnica, 78 let, Bohoričeve ulice 11.

Dne 27. novembra. Marija Oven, gostija, 73 let, Cesta v mestni log 4.

V deželni bolnici:

Dne 19. novembra. Helena Znidaršič, zasebnica, 32 let. — Neža Cerar, delavka, 62 let.

Dne 20. novembra. Franja Betetto, zasebnica, 21 let. — Baž Mežek, tapetnik, 19 let. — Peter Zupan, gostič, 73 let. — Matevž Bergant, tesar, 61 let.

Dne 22. novembra. Terezija Kozina, strežnica, 5 let. — Marija Rozman, spreodni ova hči, 20 mes.

Sprejemanje učenek

v od o. kr. dež. vlade dovoljeno šolo

za krojno risanje in izdelovanje oblek

se vrši vsak dan

Marija Nachtigall-Slavčeva, Knaflcove ulice št. 5.

Najnovejši kroji po meri.

4447 1

Žitne cene v Budimpešti.

Das 1. decembra 1908.

Tararar

Pšenica za april 1909. za 50 kg K 12.91
Pšenica za oktober 1909. za 50 kg K 11.75
Rž za april. za 50 kg K 10.90
Koruza za maj. za 50 kg K 7.56
Oves za april. za 50 kg K 8.84

Efektiv.

10 vin. ceneje.

Meteorološko poročilo.

/istina nad morjem 206, Srednji letni tlak 750.9 mm.

NOVEM.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebe
30.	9. zv.	747.7	-4.7	brezvetr.	megla
1.	7. zv.	747.3	-6.8	"	"
2.	2. pop.	746.0	-1.7	"	jasno

Srednja včerajšnja temperatura -4.1°
10. m. - 0.5 Padavina v 24 urah 0.0 mm

Trgovski pomočnik

mlad, večš mešane stroke, posebno dobro izurjen manufakturst, želi premeniti mesto takoj ali pozneje. Kje, pove upravnistvo „Slovenskega Naroda.“ 4449 1

Za takojšnji nast. p. se sprejme d. bro izurjeni

trgovski pomočnik

mešane stroke pri tvrdki Josip Urok v Kostanjevici Vojašine prosti imajo prednost! 464-4

Trgovski pomočnik

mešane trgovine, dober in uren prodajalec in

blagajničarka

se sprejmeta pri Ivanu Razboršku v Šmartnem pri Litiji 4365 2

Trgovski sotrudnik

star 24 let, zmožen manufakturne in specerijske stroke, hiter in dober prodajalec, želi premeniti službo, najraje v mesto ali na večji kraj na deželo. Vstop s 1. januarjem 1909. Ponudbe na upravnistvo „Slov. Naroda.“ 4158 6

Trgovski sotrudnik

mešane stroke, sposoben posebno za manufakturno — krepka slovenska moč — se sprejme pod ugodnimi pogoji.

Prva slovenska trgovina

Pevc & Koželj v Kočevju. 4195 2

Laške kurze

otvorim nanovo meseca decembra na popolnoma gramatični podlagi ter zelo praktični metodi za dečke in dehllice kakor tudi za odrasle. Mesecni honorar znaša za prve 3 K, za druge 4 K. Vpisovanje se vrši — najdalje do 8. decembra.

Anton Šibenik

Slomškove ulice 13, I. nadstropje.

Kupci pozor!
Napredaj se tri na novo sezidane
prtične hiše
s kletmi in vrta v prometnem kraju
Ljubljanske okolice 1 uro oddaljene
od Ljubljane. Natančno se izve pri
Ivanu Brclju, pleskarju v Ljubljani,
na Dunajski cesti 16. 4396-2

Lepo posestvo
v večjem mestu na Spod. Štajer-
skem, z dobro idočo gostilno, posta-
jalskim, lepimi hlevi, veliko lede-
nico in lepim vrtom, se proda pod
jako ugodnimi pogoji. 4160 5
Kje, pove uprav. „Slov. Naroda.“

Iščem 4336-3
koncipijenta
in izvežbanega
solicitatorja
Plača po dogovoru.
Dr. Jerdo Müller
odvetnik v Celovcu.

Prve vrste reprezentativnega
zastopnika za Kranjsko
išče večje podjetje betonske gradbe.
Samo gospodje, pri industrijalcih, oblastvih itd. dokazano dobro
uvedeni, naj svoje ponudbe čimprej pošljejo pod „W. F. 72935“ na anonično
ekspedicijo M. Dukes Nachl Dunaj, I/L. 4441

IVAN & NIKOLAJ ŽIC
trgovina z vinom na debelo.
Ladje: „Domitila“ & „Stefanija“
v Pulju v Istri
prodajata vina: 4250 2
Visko (Lissa) rdeče 36 in 40 h Dalmatinsko belo 36 in 40 h
„ „ „ „ 40 „ 44 „ Schiller (Opolo) 32 „ 36 „
Istrijsko rdeče 28 „ 32 „ Teran (samo zrnje) 36 „ 40 „
„ „ „ „ 32 „ 36 „ Muškati beli, sladki 48 „ 50 „
Dalmatinsko rdeče 28 „ 32 „
za liter franko iz Pulja v sodčih, ki se ne računajo, pač pa se morajo vrniti v najkrajšem
času franko Pulj. Razpošila se samo s povzetjem. Naročila se sprejemajo od 56 litrov
naprej. Za pristnost vina jamčiva. Vino se mora shraniti v hladu ter načeti še le šest tednov
po sprejemu. Steklenice se morajo dobro zamašiti in poleti — kolikor je mogoče shraniti v pesku.

Pozor!
Najboljša sveža slanina (špeh)
od mladih pitanih prašičev
= iz najbolj imenitnih pitališč =
naših sobratov, ne Ogrov,
se dobi kg po 1 K 40 v
na stojnicah podpisanih v Šolskem drevoredu.
Anžič, Dolničar, Ocvirk,
Zupančič, Rode.

Mebilirana soba
s posebnim vhodom za enega ali
dva dijaka se takoj odda po zelo
ugodni ceni blizu domobranske vo-
jašnice v Khunovi ulici šte. 23,
prtičje, levo. 4122-1

Gostilna
„Pri Bobenčku“ na Glincah
z novo urejenimi prostori, acetilensko
razsvetljavo in lepim vrtom s konce-
sijo vred se odda zaradi bolezni
tako ali pozneje v najem.
Istotam se odda tudi
prodajalnica, več stanovanj in delavnica.
Več se izve na Glincah št. 37
pri Ljubljani. 4068-16

Podružnica v Splitu. Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani Podružnica v Celovcu.
Del. glavnica K 2.000.000. Stritarjeva ulica šte. 2. Rezervni fond K 300.000.
sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih
4 1/2 %
Kupuje in prodaja srečke in vrednostne papirje vseh vrst po dnevnem kurzu.

Potnik
za tvornico drož, ki je poznan po
Slovenskem in po Istri, se išče.
Ponudbe pod naslovom „Svoji
k svojim“ na upravništvo „Sloven-
skega Naroda“. 4418-2

Acetylen
Podpisani napeljuje najcenejše
acetylenovo razsvetljavo,
popravlja in predeluje stare aparate
po najnovejšem sistemu. 2373-6
Slavnemu občinstvu se priporoča
Josip Ozimek
koncesionirani plino- in vodovodni inštalater.
Dolenjvas pri Ribnici, Dolenjsko.

Službe za
domačo učiteljico
iščem za takoj ali pozneje.
Sem že dve leti poučevala (v
krškem okraju). 4283-2
Naslov pri upravništvu „Slov. Naroda“.

Živo lisico
3/4 leta staro, vlijudno, ki sliši na ime
„Žvitka“, proda Ivan Robnik, učitelj
pri Sv. Križu, pošta Zg. Sv. Kun-
gota pri Mariboru. Cena po do-
govoru. 4419-2
Briketi „Paulus“
najboljši šlezjski premog, prešan v kocke,
8000 kalorij kurilne moči. Kurjenje sob in
štedilnikov preprosto kakor z navadnim pre-
mogom, samo da nagelje, bolje in dalj
trajajoče. 4223-3
Premog „Bohemia“
kosovnik in orehovnik najboljše vrste, brez
prahu, brez kamenja, presejan in zbran,
8000 kalorij, tedaj brez konkurence. Pošilja
se točno tudi izven Ljubljane, briketi brez
opažanja. Priporoča samozalagar
Jos Paulin
glavna zaloga premoga v Ljubljani
Nove ulice št. 3.

Ženitna —
— penudbe.
Penzionist s premo-
ženjem, 32 let star, išče
zavoljo pomanjkanja pri
like tem potom družice, ki
bi imela veselje do kake
obrti. Več pismeno.
Ponudbe naj se pošli-
ljejo do 6 decembra pod
naslovom „Miroslav 32“,
poste restante, Laški trg,
Stajersko. 4446

Edina narodna tverka
Alfonz Breznik
Ljubljana, Gradišče 11
(blizu nunske cerkve). 2402 22
prodaja in izposoja klavirje pr-
vovrstnih du-ajs in tvornic naj-
ceneje
Kajceneje uglaševanje.
Desetletno jamstvo.
Kot edini strokovnjak in učitelj Glasbene
Matice opozarjam vsakogar, naj se blagovoli
potruditi k meni domačemu, ter se prepriča
o blagovlastnosti in trpežnosti mojih pia-
ninov, klavirjev in harmonijev. Zastopstvo
vseh dvor, in komornih tverdk. Delna odplačila.
Svoji k svojim!

Vinske sode
nekaj skoro novih, dobrih in močnih,
približno od 600 do 700 litrov po
nizki ceni proda 4387-2
: FRAN CASCIO :
Šelenburgove ulice šte. 6.
Valed preselitve
prodam popolnoma urejeno
domačo lekarno
z zdravili vred.
Dr. Hubad Ivan
Toplice (Dolenjsko). 4384 2

Gospodinja
izobražena, katera ima veselje do
vzgoje otrok, dobra in varčna kuba-
rica, dobi stalno službo. Starost 40 do
50 let. Ponudbe z natančnimi podatki
pod „Vestna gospodinja“ na uprav-
ništvo „Slovenskega Naroda“. 4395-2
Kdor je kupec
bukovih drva in
hlodov
po kubični meri cele vagone za leto
1909/10, naj blagovoli poslati svojo
ponudbo na upravništvo „Slov. Na-
roda“ pod „Bukov les 1909/10“ do
10 decembra. 4443-1

Od 25. novembra do 25. decembra
prodajam na svojih prostorih
v Šolskem drevoredu poleg jubilejnega mestu
Prima slanino
brez kože od prašičev iz lastnih pitališč
I. vrste kg kron 1'50
II. „ „ „ 1'30
Meso istih prašičev:
I. vrste kg kron 1'40
II. „ „ „ 1'20
Elija Predovič.

O. kr. avstrijske državne železnice.
Izvleček iz voznega reda.
Veljaven od 1. oktobra 1908' leta.
Odhod iz Ljubljane juž. žel.:
7'05 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Tržič,
Jesenice, Trbiž, Beljak, juž. žel., Gorica,
1. ž., Žit. Trst, c. kr. drž. žel., Beljak čez Po-
drožico, Črnovec, Praga.
7'07 utraj. Osebn. vlak v smeri: Gro-
suplje, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.
9'26 predpoldne. Osebn. vlak v smeri:
Jesenice, Beljak, (čez Podrožico) Celovec,
Praga.
11'38 predpoldne. Osebn. vlak v smeri:
Tržič, Jesenice, Trbiž, Beljak juž. žel.,
Gorica drž. žel., Trst drž. žel., Beljak,
(čez Podrožico) Celovec.
1'05 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Gro-
suplje, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.
3'45 popoldne. Osebn. vlak v smeri:
Tržič, Jesenice, Trbiž, Beljak juž. žel.,
Gorica drž. žel., Trst drž. žel., Beljak,
(čez Podrožico) Celovec, Praga.
7'10 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Grosuplje,
Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.
7'35 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Tržič,
Jesenice, Trbiž, Beljak, (čez Podrožico)
Celovec, Praga.
9'40 ponoči. Osebn. vlak v smeri: Je-
senice, Trbiž, Beljak, juž. žel., Gorica drž.
žel., Trst drž. žel., Beljak juž. žel., (čez
Podrožico).
Odhod iz Ljubljane drž. kolodvor:
7'28 zjutraj. Osebn. vlak v Kamnik.
7'05 popoldne. Osebn. vlak v Kamnik.
7'10 zvečer. Osebn. vlak v Kamnik.
9'50 ponoči. Osebn. vlak v Kamnik. (Sav-
ob nedeljah in praznikih do 31. oktobra.)
Prihod v Ljubljano juž. žel.:
6'56 zjutraj. Osebn. vlak iz Beljaka juž.
žel., Trbiža, Jesenic, Gorice, Trsta, Tržiča,
8'34 zjutraj. Osebn. vlak iz Kočevja, Straže-
Toplice, Rudolfovega, Grosuplja.
11'22 predpoldne. Osebn. vlak iz Prage,
Celovca, Beljaka juž. žel., čez Podrožico
in Trbiž, Gorice drž. žel., Jesenic, Tržiča.
2'32 popoldne. Osebn. vlak iz Kočevja,
Straže Toplice, Rudolfovega, Grosuplja.
4'13 popoldne. Osebn. vlak iz Beljaka
juž. žel., Trbiža, Celovca, Beljaka (čez
Podrožico) Gorice drž. žel., Trsta drž.
žel., Jesenic, Tržiča.
6'50 zvečer. Oseb. vlak iz Prage, Celovca,
Beljaka (čez Podrožico) Jesenic.
8'37 zvečer. Osebn. vlak iz Kočevja, Straže-
Toplice, Rudolfovega, Grosuplja.
8'45 zvečer. Osebn. vlak iz Beljaka juž.
žel., Trbiža, Celovca, Beljaka (čez Pod-
rožico) Trsta drž. žel., Gorice drž. žel.,
Jesenice, Tržiča.
11'50 ponoči. Osebn. vlak iz Trbiža, Ce-
lovca, Beljaka (čez Podrožico) Trsta
drž. žel., Gorice drž. žel., Jesenic.
Prihod v Ljubljano drž. kolodvor:
6'46 zjutraj. Osebn. vlak iz Kamnika.
10'59 predpoldne. Osebn. vlak iz Kamnika.
6'10 zvečer. Osebn. vlak iz Kamnika.
9'59 ponoči. Osebn. vlak iz Kamnika
ob nedeljah in praznikih do 31. oktobra.)
(Odhodi in prihodi so označeni v srednje
evropskem času.)
O. kr. avstrijske državne železnice - Trsta

Modna trgovina Pavel Magdič, Ljubljana, Prešernove ulice 7.
Svilnato blago, baržuni, pliši in tenčice.
Čipkasto blago, pajčolani, čipkasti ovratniki,
čipke, vložki, svilnate vezanine.
Jabots, Fichus, damski ovratniki in kravate.
Svilnati in baržunasti trakovi.
Posamentirja porte in vrvce, resice, krepine in
vrvce za tasetnike.
Krepi in flori za žalovanje.
Zlate in srebrne resice, čipke in vrvce.
Šerpe iz svile, čipk in volne.
Nogavice za dame, dekleta in otroke.
Jopice, hlačke, otroške perile in odeje za
vozilke. 4285-3
Oprava za novorojenčke, posteljne podloge iz
kavčuka.
Sukanec za šivanje, pletenje in vezanje.
Gumbi in različne igrle.
Različne podloge in potrebščine za krojače in šivilje
Idrijske čipke, vezane čipke in vložki.
Pajčolani za naveste, mirtovi vencil.
Damsko perilo, spodnja krila, predpasniki in kopalne obleke.
Modrol in potrebščine za modroce.
Glase rokavice in rokavice za uniformirance
pletene, letne in zimске rokavice.
Kopalno perilo, dlčave, mila in ustna voda.
Kričice za obleko, glavo in zobe.
Srajce za gospode in dečke, spodnje hlače,
ovratniki, zapestnice, naprsniki in žepne rute.
Pravo Jägerovo normalno perilo, srajce
Tricot, jopice in hlače.
Mrežaste in potne, jopice, srajce, čepice in
pasovi za šport.
Nogavice, naramnice, odeje in blazine za potovanje.
Kravate, gumbi za manšete.
Za loyce: telovniki, nogovice, rokavice in dokolenice.
Ogrevalci za kolena, meča, prsi, hrbet, trebuh in glavo.
Nahrtniki, ovratniki, robci.
Narodni trakovi in zastave, narodne čepice,
torbice in drugi domači narodni izdelki itd. itd.

Ustanovljena
leta 1854.

Prva domača slovenska pivovarna

Telefon
št. 210.

priporoča slavnemu občinstvu in spoštovanim gostilničarjem svoje izborne

G. AUER^{jevih} dedičev

marčno pivo

Ljubljana Wolfove ulice št. 12 Ljubljana

v sodcih in steklenicah.

Kupujem in takoj v gotovini plačujem tudi večje množine
ježic 4164-6 prve in druge vrste. Vzorci z navedbo množine in najnižje cene ter naložilna postaja naj se naslavljajo pod šifro „F. S. 102“ na anončno ekspedicijo
Edvard Braun, Dunaj I., Rotenturmstrasse št. 9.

Velika božična prodaja!

Priporočam veliko zalogo oblek
za dame, gospode, deklice, dečke in otroke
po jako znižani ceni.

„Angleško skladišče oblek“ O. Bernatovič
Ljubljana, Mestni trg 5.

Igrače za Miklavža
in lepa darila za Božič
prodaja po solidnih cenah
Vaso Petričič, Ljubljana.

Croatia je edina hrvaška zavarovalnica, osnovana od občine svobodnega in kr. glavnega mesta Zagreba.
Croatia je edina zavarovalnica, katera daje dve četrtini dobička svojim zavarovancem.
Croatia je edini zavod, kateri daje četrtino dobička v javne svrhe v onih pokrajinah, v katerih zadruga posluje.
Croatia sprejema v zavarovanje proti požaru in vpepelitvi po blisku nepremičnine vsake vrste.
Croatia sprejema zavarovanja kristalnih šip, proti slučajnemu ubitju.
Croatia ima najnižje tarife. 4069-6
Croatia išče akviziterje in okrajne zastopnike za vse okraje na Kranjskem in Štajerskem.

Vsa pojasnila daje:

Glavni zastop „Croatie“

v Ljubljani, Gosposke ulice št. 4.

**Prva slovenska
modna trgovina
za gospode
Engelbert Skušek**

Ljubljana, Mestni trg 19,
se najtopleje priporoča.

**Blago in cene
brez konkurence.**

Perilo

za 4197-4
dame in gospode

najfinije izdelano in po jako nizki
ceni, priporoča najtopleje

M. Alešovec.

Prvo učilišče
za izdelovanje perila
Elizabetna cesta 6.

: Za Miklavža. :

Najcenejša in najprimer-
nejša darila so :

albumi za razglednice

in

: poezijske knjige :

ki jih ima v veliki izbiri
po izredno nizkih cenah
na prodaj

Narodna knjigarna.

Nizko pod ceno

prodajam radi pomanjkanja prostora
obleke, površnike, zimske suknje in dežne plašče
3871 31 za gospode in dečke
kakor najmodernejšo konfekcijo za dame in deklice.

Konfekcijska trgovina A. Lukič. Pred Škofijo
št. 19.

Parkete furnirane, masivne vseh vrst,
hrastove in bukovne deščice
največje in najsolidnejše domače tvrdke F. Kotnik Verd-
Vrhnika priporoča in poklada 3687-8

Jerdo Primožič, mizarstvo v Ljubljani,
Hilšerjeve ulice št. 5.

Sprejema in izvršuje tudi vsa popravila starih parket,
likanje in vsa v to stroko spadajoča dela po najnižji ceni.

Svoji k svojim!

Darila za Miklavža

Velika zaloga Miklavžev in parkljev
4300 2 kakor tudi raznih

predmetov za okrašenje božičnih drevesc
finega domačega in tvorniškega izdelka.

Nadalje se priporočam slav. p. n. občinstvu za naročila raznih
najfinjših tort in vsakovrstnega okusnega peciva. —
V zalogi imam različnih desertnih in čokoladnih bonbonov
ter postrežam tudi s finimi desertnimi vini in razn. likerji.

Fini turinski pelinkovec.

Vsak dan sveže medene, orehove in rozin. potice, šartelj,
pince in drugo pecivo, v pekarni pa fin domač ržen kruh.

V kavarni

se dobiva vsaki čas

črna in fina bela kava ter izboren čaj itd.

Jak. Zalaznik

sliščičarna, kavarna in pekarija.

Stari trg št. 21.

Ljubljana

Stritarjeve ulice št. 4.

**Nova slovenska trgovina
Lenasi & Gerkman**

4338 2

se otvori dne 1. decembra 1908.

Priporočava veliko zalogo manufakturnega in suknenega blaga.

Posebno za Miklavža in božič zelo ugoden nakup.

Nizke cene! N N N N N N N N Solidna in točna postrežba!

Ljubljana
Stritarjeve ulice št. 4.